10 RĂSPUNSURI LA O ÎNTREBARE

Ce inseamnă a face mai interesantă

PRIMIREA ÎN U.T.C.?

CITIŢI ÎN PAGINA A 3-A ANCHETA ZIARULUI NOSTRU

ÎN PAGINA A 4-A

- **CURENTE ŞI IDEI CONTEMPORANE**
  - Rostul filozofiei
  - Vitrina cărţii filozofice
- ***NOI LA „MAMAIA'70"***
- Pro şi contra

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6569 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 2 IULIE 1970

Şahinşahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, şi Împărăteasa Farah şi-au încheiat vizita oficială în România

Miercuri dimineaţa s-a încheiat vizita pe care Şahinşahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, şi Împărăteasa Farah au făcut-o în ţara noastră, la invitaţia preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, şi a soţiei sale, Elena Ceauşescu.

Drumul spre aeroportul Otopeni cunoaşte o vie animaţie. Este ora nouă şi un sfert. Maşina oficială în care se află conducătorii celor două ţări, preşedintele Consiliului de Stat al României, Nicolae Ceauşescu, şi Şahinşahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, părăseşte reşedinţa rezervată distinşilor oaspeţi. Mii de cetăţeni, pe care presa şi radioteleviziunea i-au ţinut la curent cu desfăşurarea vizitei Şahinşahului şi a Împărătesei şi le-au adus la cunoştinţă rezultatele fructuoase ale întîlnirilor dintre conducerile de stat ale României şi Iranului, îşi manifestă satisfacţia lor pentru contribuţia pe care această a doua vizită a Şahinşahului în ţara noastră a adus-o la dezvoltarea relaţiilor dintre România şi Iran, la extinderea cooperării între cele două state. Prin urale şi gesturi prietenesti, fluturînd steguleţe, cetăţenii capitalei dau glas sentimentelor unanime de stimă şi preţuire pe care poporul român le nutreşte faţă de poporul iranian.

La ceremonia plecării, pe aeroportul internaţional Bucureşti-Otopeni, se află Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Consiliului de Miniştri, Emil Bodnaraş, vicepreşedinte al Consiliului de Stat, Ilie Verdeţ, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, membri ai Consiliului de Stat, ai guvernului, conducători de instituţii centrale şi organizaţii obşteşti, generali şi ofiţeri superiori.

Sînt de faţă Pavel Silard, ambasadorul României în

MIRCEA IONESCU
GHEORGHE PREDA

(Continuare în pag. a VI-a)

ÎN PAGINA A VI-A

COMUNICATUL COMUN ROMÂNO-IRANIAN

Prezentarea scrisorilor de acreditare preşedintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, de către ambasadorul Republicii Populare Albania în Republica Socialistă România

La 1 iulie 1970, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceauşescu, a primit pe Nikolla Profi care şi-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Albania în Republica Socialistă România.

Cu prilejul prezentării scrisorilor de acreditare, ambasadorul **Nikolla Profi**, şi preşedintele **Nicolae Ceauşescu** au rostit cuvîntări.

După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, a avut o convorbire cordială cu ambasadorul Nikolla Profi.

În interiorul noii fabrici de confecţii din Vaslui

PE ŞANTIERELE DE CONSTRUCŢII INTERCOOPERATISTE

Dacă teoretic era posibil mai mult, de ce aţi făcut atît de puţin?

- **Constructorul şi beneficiarul se arată cu degetul, dar vina le aparţine deopotrivă**
- **Lipsa forţei de muncă necalificate şi a materialelor de construcţii — o falsă problemă**

Teoretic, şi la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii ca şi la organele judeţene se recunoaşte că stadiul lucrărilor de pe şantierele intercooperatiste ale Argeşului prezintă importante rămîneri în urmă. Sîntem la jumătatea anului şi pe două din cele trei şantiere — la complexul de porci de la Bradu şi la complexul avicol de la Văleni — realizările reprezintă doar aproximativ 10 la sută din planul de investiţii pe 1970. Puteau fi mai mari? Nu 50 la sută, pentru că aceste investiţii au fost nominalizate ceva mai tîrziu, dar cel puţin 80 la sută. Şi atunci, dacă teoretic era posibil, practic, de ce acest stadiu?

— Nu din vina noastră, se scuză titularul de investiţii. Execuţia ii aparţine în întregime constructorului. Întîrziind lucrările de organizare a şantierelor, lucrînd cu un număr mic de oameni — explica tovarăşul **Gheorghe Diaconescu** de la serviciul de investiţii al Direcţiei agricole judeţene — e evident că stadiul nu putea fi altul.

— Nu ne-a pus la dispoziţie cînd trebuia documentaţia, nu

N. COŞOVEANU

(Continuare în pag. a V-a)

INSTRUIRE, MUNCĂ ŞI ODIHNĂ

IERI, LA CÎMPINA, BRĂDET-BRAŞOV, SATU-MARE, TECUCI ŞI NĂSĂUD S-AU DESCHIS TABERELE SPECIALE, ORGANIZATE DE C.C. AL U.T.C., PENTRU ELEVII DIN LICEE, COMANDANŢI DE GRUPĂ LA PREGĂTIREA PENTRU APĂRAREA PATRIEI

Ieri s-a consumat un eveniment care marchează o nouă etapă în pregătirea tineretului şcolar pentru apărarea patriei. În cinci localităţi din ţară — Cîmpina, Tecuci, Brădet (Braşov), Satu-Mare şi Năsăud, la sediile unor şcoli, licee şi tabere au avut loc festivităţile de deschidere a taberelor speciale, de instruire şi odihnă, organizate de C.C. al U.T.C., în colaborare cu M.F.A. şi Ministerul Învăţămîntului, menite să pregătească viitorii comandanţi de grupă din şcoli. În cele patru serii, anul acesta vor participa circa 7 000 de elevi selecţionaţi la propunerea organizaţiilor U.T.C. cu asentimentul profesorilor-diriginţi şi a conducerilor de şcoli dintre cei mai buni şi destoinici elevi absolvenţi ai clasei a X-a. Iată, aşadar, că perioada vacanţei de vară se înscrie ca o etapă pentru noi progrese — experienţa anului trecut va fi valorificată, desigur, la parametrii superiori — într-o activitate cu un profund rol social şi educativ care demonstrează de la o etapă la alta, o tot mai largă audienţă în rîndurile tinerilor. Centre de instruire metodică şi deopotrivă de recreiere şi odihnă, taberele vor înarma elevii cu cunoştinţele necesare în vederea realizării obiectivelor propuse pentru şedinţele de instruire prevăzute în programul de pregătire pentru apărarea patrici în cursul anului viitor. Capitole importante ale formării personalităţii unui apărător de nădejde al ţării — instrucţia de front, instrucţia tactică, topografie militară, pregătirea fizică cu aplicaţii militare, pregătirea sanitară şi de primajutor, şedinţe de tragere cu arma de calibru redus, etc. — vor fi parcurse cu răbdare şi minuţiozitate, cu înţelegere şi pasiune, sub supravegherea şi îndrumarea competentă a comandanţilor, activişti ai U.T.C., şi a ofiţerilor instructori. Totodată, avîndu-se în vedere faptul că elevii sînt în vacanţă, programele taberelor prevăd, în egală măsură, activităţi culturale şi sportive care să satisfacă cerinţele recreierii şi odihnei, pe care şi le vor organiza ei înşişi, după propria inspiraţie şi pricepere, întărindu-li-se responsabilitatea personală în reuşita acţiunilor, astfel ca odată reintorşi în şcolile lor, la toamnă, să devină factori activi ai vieţii din fiecare organizaţie U.T.C.

Animaţi de caldele aprecieri pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu le-a făcut la adresa contribuţiei tineretului la eforturile poporului în refacerea zonelor calamitate şi la efortul general de dezvoltare şi propăşire a ţării, venind în întîmpinarea dorinţei unanime a elevilor întregii patrii de a-şi aduce o contribuţie cît mai însemnată, în perioada vacanţei, la înlăturarea rănilor provocate de inundaţii, elevii din tabere vor participa la numeroase acţiuni de muncă, prin aceasta exprimîndu-şi înalta lor conştiinţă patriotică şi civică, sentimentele umanitariste.

Participînd la festivitatea de deschidere a taberei de la Cîmpina, simţind de aproape fluxul tinereţii şi angajarea afectivă şi solemnă, am rămas cu certitudinea însemnătăţii acestor tabere şi împlinirea certă a dezideratelor pentru care au fost instituite.

Imaginea careului albastru, de pe platoul Grupului şcolar petrol din Cîmpina, compus din siluetele a 335 de eleve din judeţele Prahova, Dîmboviţa, Covasna şi Sibiu, clipele înălţării drapelului taberei pe înaltul catarg, în acordurile Imnului Republicii, prezenţa la această ceremonie a tovarăşului **ION ILIESCU, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului**, alocuţiunea rostită, au împrumutat momentului un caracter solemn, tineresc şi angajant. După ce a felicitat pe toţi cei prezenţi cu prilejul

VASILE CĂBULEA

(Continuare în pag. a V-a)

Solemnitate în careul albastru

Foto: V. RANGA

IPROCHIM-ul — o producţie de zeci de milioane, proiecte pentru investiţii de 2,5 miliarde anual:

Materia primă — INTELIGENŢA

Printre proiectanţi circulă o butadă: **„Creion şi hîrtie ai, cap ai, restul te priveşte! Trebuie să rezolvi proiectul!"**

Dincolo de aparenţa anecdotică, poate nici o altă frază n-ar exprima, cred, mai pregnant caracterul creator al muncii de proiectare, al unei munci în care materia primă o constituie inteligenţa, gîndirea calificată, iar unelte sînt creioanele, foaia de calc şi planşeta. Asupra valorii unei asemenea activităţi de înaltă calificare, asupra randamentului competenţei, o vizită la **Institutul de proiectări pentru industria chimică organică şi petrolieră** poate edifica pe deplin. Iată pe scurt cîteva date care ilustrează activitatea specialiştilor săi. **Certificatul de naştere al platformelor industriale de la Borzeşti, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ploieşti, Piteşti, Rîmnicu Vîlcea, Craiova — ca să nu enumerăm decît giganţii industriei chimice organice şi petrochimici româneşti, a căror producţie anuală depăşeşte 7 miliarde de lei — au fost semnate aici, pe albul imaculat al hîrtiei de calc. Sarcinile institutului pe anul în curs prevăd executarea de proiecte pentru o valoare de investiţie de 2.5 miliarde lei, iar în cincinalul următor pentru 20 de miliarde.**

Activitatea de proiectare a institutului este de o deosebită complexitate. Aici se definitivează toate detaliile viitorului combinat chimic: tehnologia, utilajele complexe, automatizate, generatoarele energetice, se aleg soluţiile constructive optime, forma arhitectonică adecvată. Un fapt semnificativ

PETRE JUNIE

(Continuare în pag. II-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREŢE, EDUCAŢIE, RĂSPUNDERI

AVENTURA CU „A" MARE (II)

MESERII ALE RISCULUI ŞI... RISCURILE MESERIEI

Există meserii care ţin prin excelenţă de latura aventuroasă a existenţei? La prima vedere, sîntem tentaţi să răspundem afirmativ. Aviatorii, geologii, scafandrii, marinarii sînt modele permanente pentru adolescentul cu imaginaţia efervescentă. Confruntarea cu necunoscutul, aventura în straturile superioare ale atmosferei sau în miraculoasele împărăţii ale adîncurilor, ce poate fi mai fascinant decît asta?

Să încercăm o incursiune în interiorul lumii care adăposteşte o asemenea meserie temerară: aviaţia.

Sîntem la elicopteriştii, oamenii al căror nume a fost pomenit în ultimul timp cu lacrimi în ochi şi mîndrie nedisimulată de toată suflarea acestui pămînt.

Oamenii cu care stau de vorbă sînt nedumeriţi. N-au făcut nimic extraordinar. A, da, **în ultimele săptămîni au fost în misiune.** Primesc cu plăcere să-mi povestească despre misiunea asta a lor, care a smuls din ghearele unei morţi năprasnice, sute şi mii de oameni.

La Tg. Mureş, acoperişul unei case s-a transformat în pistă de aterizare. O antenă de televizor a retezat clicea din spate. „Am simţit că aparatul are ceva. Parcă ţîra în coadă o pasăre mare". (Aparatul, în care se aflau patruzeci de oameni). În cabina de comandă, strîmtă ca o găoace de ou, cei doi piloţi se privesc o frîntură de secundă. În spatele lor, tehnicul de bord, cu

SOFIA SCORŢARU

(Continuare în pag. a IV-a)

Învăţătorul

de ZAHARIA STANCU

De-a lungul anilor pe care i-am trăit pe mulţi dintre profesorii care m-au învăţat carte i-am ţinut minte. Pe alţii mai şterşi, mai puţin interesanţi i-am dat, fără să vreau, uitării. În tot acest timp n-am uitat însă o singură clipă pe învăţătorul care mi-a deslusit alfabetul şi mi-a pus condeiul în mînă. Era un bărbat frumos, oacheş, cu ochi mari şi negri. Locuia într-o odăiţă strîmbă, despărţită de cea mai mare cîrciumă a satului printr-un perete subţire de chirpici. Acolo îşi ţinea cărţile, acolo mînca, acolo dormea, acolo răsfoia revistele române şi străine la care era abonat. Trecea zgribulit uliţa care despărţea cîrciuma de şcoală ferindu-se să nu calce în bălţoace dar îndată ce păşea pragul sălii în care îl aşteptam devenea drept şi înalt ca un brad. Ne ridicam în picioare şi-l salutam. Ne răspundea şi ne surîdea. Şi atunci încăperea în care ne aflam se umplea de lumină. Ne cunoştea pe fiecare dintre noi, — şi eram peste şaizeci în clasă — şi ne vorbea nu o dată, ca unor oameni mari. Lecţiile de limbă română, lecţiile de isorie, de geografie, de ştiinţele naturale, predate de modestul nostru învăţător deveneau pe buzele lui prelegeri de larg şi înalt nivel. Fireşte că nu toţi şcolarii lui erau în stare să-i urmărească şirul gîndurilor şi să-l înţeleagă — ceva însă pricepeau şi aceştia — dar eram cîţiva care primeam totul şi păstram totul în creierele noastre proaspete şi dornice de cît mai multe cunoştinţe. Vorbind ne căuta ochii şi ne căuta parcă şi inimile cu marea lui inimă însufleţită de cele mai nobile idealuri. De la modestul meu învăţător, — pe care l-am evocat de atîtea ori în **Desculţ** şi în alte cărţi ale mele, — am învăţat să cunosc şi să iubesc oamenii, de la el am învăţat să cunosc şi să iubesc pămîntul aspru cu ierburile, cu lanurile, cu pădurile lui şi cu apele lui repezi şi leneşe şi tot de la el am învăţat să cunosc şi să iubesc cerul, cu norii lui aducători de ploaie, cu soarele lui şi cu toate stelele lui. Modestul meu învăţător din clasele primare mi-a vorbit (mie şi multor altora) despre patrie şi despre iubirea de patrie. Tot el mi-a vorbit despre vechimea pe lume şi despre virtuţile poporului român. „Din două neamuri de seamă ne tragem, băiatule".

Vechea şcoală a avut mulţi învăţători de acest fel, — oameni cu înaltă pregătire, — care au dăruit totul şcolii, şcolarilor, poporului.

Noua noastră şcoală îşi are şi ea apostolii ei, cadrele ei didactice cu bună pregătire şi cu totală dăruire acestei profesiuni care este, de fapt, mai mult decît o profesiune, o chemare.

Modeştii noştri învăţători frămîntă această cocă curată a celor mai tineri dintre şcolari şi o toarnă în tipare. Lor le încredinţăm cu toţii cele mai fragede odrasle ale noastre, să le deschidă şi să le îmbogăţească minţile, să-i pregătească pentru viaţa de mîine care va fi alta decît viaţa de azi, să sădească în inimile lor dragostea de patrie şi de partid, hărnicia.

ÎNTRE 1 ȘI 5 IULIE

REPARTIZAREA PROMOȚIEI 1970

De ieri, cea mai tînără promoție a intelectualilor țării — promoția 1970, se află în fața comisiilor de repartizare în producție. 18 000 DE TINERI, stăpîni ai diplomelor care le atestă profesiile de inginer, economist, sociolog, arhitect — specialiști în 187 de profesii de cea mai înaltă calificare — ALEG, în ordinea mediilor cu care și-au încheiat studenția și cu liniștea celui ce-și știe viitorul asigurat, LOCUL DE MUNCĂ. Chiar așa, transcris telegrafic, evenimentul este elocvent pentru natura orînduirii noastre. Comisie de repartizare, alegerea locului de muncă pe criteriul valoric, sînt noțiuni intrate în vorbirea noastră uzuală, pentru că statul patronează nu numai învățătura tinerei sale generații ci îi și asigură fiecărui absolvent locul în care să-și exercite profesia dobîndită, cadrul în care să se împlinească profesional și uman.

Beneficiari ai recentului Decret al Consiliului de Stat care reglementează repartizarea în producție a absolvenților școlii superioare, noii specialiști vor acoperi, pe întreg teritoriul țării, necesitățile economiei și culturii noastre socialiste. Ei își încep activitatea într-o ambianță deosebită: întregul popor se află angajat în îndeplinirea și depășirea sarcinilor ultimului an al cincinalului, imperativ cu atît mai important de îndeplinit cu cît am avut de suferit de pe urma catastrofelor inundații din primăvara aceasta. INTEGRÎNDU-SE ÎN ACEST CONTEXT SOCIAL, NOUA PROMOȚIE ȘI-A MANIFESTAT HOTĂRÎREA DE A-ȘI FACE INTRAREA ÎN VIAȚA PRODUCTIVĂ ACOLO UNDE NEVOILE ȚĂRII O CER, ACOLO UNDE ESTE MAI GREU, ACOLO UNDE TINEREȚEA, CAPACITATEA ȘI CREATIVITATEA SA SÎNT AȘTEPTATE.

De ieri, în București, la Cluj, la Iași și Timișoara — orașe alese ca centre de repartizare, iar pentru absolvenții învățămîntului tehnic propriile institute — s-au prezentat absolvenții. Cunosc din timp locurile care-i așteaptă, știu și pînă unde pot merge cererile lor, pentru că știu la ce nivel i-a situat activitatea din anii școlarității — și optează. Întreaga procedură a repartizării se petrece la „lumina zilei"; în holurile facultăților (am văzut acest lucru la Universitate, la Politehnică, la Construcții), imparțialitatea cunoscută a cifrelor,afișată în tabele grăitoare, arată situația la absolvire a fiecăruia; tot la avizer — locurile de muncă posibile a fi alese. Dar, dincolo de aceste aspecte, la urma urmelor de ordin administrativ, absolvenții recunosc că toate locurile, absolut toate — fie că țin de cercetare, proiectare, șantier ori secția uzinală — sînt interesante pentru ei ca începători în ale profesiei, că peste tot le sînt asigurate condiții să-și pună în valoare capacitatea.

Prezenți la locurile unde se petrece importantul act al repartizării, vom reveni în zilele următoare cu amănunte.

M. V.

SCHIMB DE ȘTAFETĂ

pe șantierele naționale ale tineretului din județul Argeș

Ieri, 1 iulie, într-o atmosferă festivă, la punctul Lerești de pe șantierul național al tineretului — construirea căii ferate Gară-Combinatul de materiale de construcție — a avut loc primul schimb de ștafetă a muncii. Brigăzile *Argeș 6* și *Argeș 7*, alcătuite din elevii Liceului „Dinicu Golescu" din Cîmpulung au înmînat celorlalte două brigăzi — *Argeș 9* și *Argeș 10* — drapelul șantierului.

La acest prim schimb de ștafetă s-a prezentat pe șantierul național de la Cîmpulung și o brigadă de studenți de la Institutul politehnic din București. Cei 80 de brigadieri bucureșteni au punct de lucru la stația tehnică a Combinatului de materiale de construcții. Încă din prima zi, între cele trei brigăzi a fost declarată o întrecere pentru desemnarea brigăzii cu cele mai bune rezultate de pe șantier. Faptele relatate de conducerea șantierului despre activitatea deosebită depusă de brigăzile *Argeș 6* și *Argeș 7* au produs o puternică impresie și au creat un spirit de emulație în rîndul noilor brigadieri.

★

Tot ieri a fost ziua de „schimb" și pe celelalte șantiere ale tineretului de interes județean; la *Antrepozitul frigorific și stadionul „1 Mai" din Pitești*, la *Liceul agricol din Curtea de Argeș*, la *baza sportivă 23 August* și *Liceul nr. 2 din Cîmpulung*, la *I.A.S. Costești* și la *Topoloveni*. Alte sute de elevi-brigadieri participă în aceste zile, în județul Argeș, la grăbirea lucrărilor din agricultură și la campania de industrializare a fructelor.

TRAIAN ULMEANU

„CLUBUL 45"

S-a deplasat pe litoral

La sfîrșitul anului trecut, sub auspiciile Casei de cultură „M. Eminescu" din Capitală se deschidea Clubul 45, *axat pe prezentarea succeselor muzicii ușoare de actualitate. Lăudabila inițiativă s-a bucurat de un succes remarcabil în marea masă a tinerilor. La numai cîteva luni de la apariție,* Clubul 45 *a căpătat o nouă formă — originală — inițiind pe litoral, în noua sală, recent amenajată, a Hotelului Perla-Mamaia, prima discotecă românească de muzică ușoară „Non stop". Programul, prezentat de aceiași animatori —* Mihai Popescu, *student la Politehnică și* I. Filip *— se bucură de un succes demn de notat. Prezentările șlagărelor de circulație mondială și ultimele succese ale muzicii ușoare românești sînt făcute în limbile engleză și română. În cele trei săptămîni de cînd și-a început activitatea pe litoral, clubul este solicitat intens seară de seară — fapt care demonstrează larga popularitate a acestei forme de reuniune a tinerilor, după cum îmi relatează* Otto Botner, *directorul coordonator al clubului.*

La încheierea sezonului estival, Clubul 45 *își va relua activitatea în noua sală a Casei de cultură „M. Eminescu" din Capitală.*

FLORICA MITROI

O dezbatere despre

PROFESIA DE SUBINGINER.

În cursul zilei de ieri, la Institutul politehnic din București s-au desfășurat lucrările unui simpozion consacrat unei profesii de mare actualitate: subingineria.

Sub titulatura **„Subinginerul-specialist necesar dezvoltării industriei țării noastre"**, au fost prezentate numeroase referate aparținînd institutului și unor ministere economice. Problematica referatelor dintre care amintim „Factori obiectivi care determină formarea unui nou specialist cu calificare superioară necesar producției — subinginerul", „Corelația dintre pregătirea generală, de specialitate și practică a subinginerului", „Relația subinginer-inginer în procesul de producție" — a fost primită cu mult interes, dezbaterile soldîndu-se cu utile concluzii.

MATERIA PRIMĂ — INTELIGENȚA

(Urmare din pag. I)

asupra căruia îmi atrăgeau atenția specialiștii institutului: **în anul acesta predomină deja proiectele realizate pe baza unor procese tehnologice românești; în cincinalul viitor, această tendință se va accentua și mai mult.**

Cu justificată mîndrie, **inginerul-șef TĂNASE GAIUS** mi-a prezentat cîteva dintre reușitele „de ultimă oră" ale proiectanților institutului. Este vorba, de exemplu, despre redimensionarea unor utilaje ale instalației de producere a cauciucului de la Grupul industrial petrochimic Borzești. Prin eliminarea strangulărilor din procesul tehnologic s-a obținut, cu investiții minime, **care reprezintă mai puțin de 30 la sută din valoarea investiției inițiale, dublarea producției de cauciuc. La același combinat, specialiștii institutului au îmbunătățit unele dintre procesele unitare ale fabricației fenolului. Prin măsurile luate, calitatea produsului a crescut, fenolul produs aici fiind astăzi solicitat intens de numeroase firme din străinătate.**

— Factorul comun al acestor două realizări ale institutului, remarca ing. Tănase Gaius, este creșterea deosebită a productivității muncii. Practic, forța de muncă a rămas aceeași în condițiile dublării valorii producției.

— În condițiile nemaiîntîlnitei dezvoltări tehnico-științifice contemporane, intervine inginerul consilier MIRCEA IONESCU, organizarea științifică a devenit unul dintre factorii primordiali ai producției. **Institutul nostru are de pe acum ca sarcină de proiectare, alături de alegerea tehnologiilor și utilajelor, realizarea unui sistem de organizare a producției cu parametri cît mai înalți, cu o eficiență cît mai mare.**

Prin aplicarea unui model matematic elaborat în institut privind optimizarea funcționării instalației de oxid de etilena a Combinatului petrochimic Brazi, s-a obținut o creștere a eficienței economice de peste 9%. În prezent este în curs de elaborare un model matematic pentru conducerea instalațiilor de produși clorurați de la Rîmnicu Vîlcea care va permite rezolvarea rapidă, optimă a unor probleme de conjunctură. De exemplu, în condițiile unei cereri neobișnuit de mari din anumite produse, modelul matematic va oferi conducerii unității cea mai bună decizie pentru modificarea activității fabricii în sensul dorit.

Ceea ce subliniau în permanență însă specialiștii institutului este faptul că la aceste realizări deosebite, o contribuție esențială au adus-o tinerii. De altfel, o asemenea situație este firească într-un institut în care marea majoritate a proiectanților o formează tinerii. Media de vîrstă nu depășește la IPROCHIM 32 de ani. Numele unor tineri specialiști ca **ing. Dan Nicolescu, arh. Mihai Matepiuc, ing. Nicolae Prunache, ing. Florin Condurățeanu, ing. Anca Mureșan, matematician Ion Belcea, ing. Constantin Stănescu etc.** sînt rostite cu fireasca considerație pentru talentul lor, pentru înfăptuirile lor.

Succesele specialiștilor IPROCHIM-ului au permis trecerea la exportul de proiecte. Inteligența tehnică românească s-a dovedit a fi un „produs" cu o deosebită competitivitate pe piața internațională, apreciat de beneficiari. Astfel, recent, proiectanții institutului au executat documentația pentru partea de construcții și instalații aferente a unei mari fabrici de epiclorhidrină în R.S. Cehoslovacă. Valoarea — 1 000 000 lei valută. Actualmente sînt în curs tratative pentru executarea unor proiecte de instalații chimice în R.P. Ungară, Pakistan, Mexic etc. Se discută, de asemenea, vînzarea unei licențe brevetate de specialiștii institutului, de care se interesează în mod deosebit firme din Anglia și Italia.

Cum comerțul cu asemenea prețioase „articole de export" capătă în ultimii ani, o deosebită importanță, unele, țări tinzînd să-și transforme, datorită deosebitei rentabilități, inteligența tehnică în unul dintre principalele lor produse, ne-am interesat de perspectivele institutului în această direcție. După cum ne-a declarat ing. CONSTANTIN CĂRLOGAN, directorul institutului, **IPROCHIM dispune în prezent de capacitatea tehnică necesară elaborării de proiecte pentru export privind construcția oricărei instalații chimice.** Desigur, concretizarea acestei posibilități la un nivel ridicat, astfel ca o parte însemnată a „producției" noastre să ia calea exportului, este condiționată de creșterea capacității de proiectare a institutului. Mai precis, este vorba despre sporirea capacității de proiectare la specialitățile ce concură la realizarea unei documentații destinate exportului, dat fiind că la sarcinile interne actuale institutul nu mai are nici o disponibilitate pentru această activitate. De asemenea, pentru noi ar fi extrem de necesară o bună cunoaștere a cerințelor pieței externe. În această direcție cred că ar fi necesară o întărire a colaborării cu întreprinderile de comerț exterior, astfel ca institutul nostru să poată beneficia de posibilitățile acestora în ce privește informarea și prospectarea pieței. O altă condiție ar fi o bună reclamă comercială făcută institutului în străinătate. Un început în această privință îl constituie editarea unui album — prospect ce ilustrează realizările și posibilitățile de proiectare și concepție ale IPROCHIM-ului.

Personal consider că odată realizate aceste premise, institutul este în măsură să asigure un export de inteligență tehnică la parametrii unei înalte competitivități. În condițiile unei bune asigurări a posibilităților de proiectare, IPROCHIM-ul ar putea aduce venituri valutare comparabile, după părerea mea, cu cele pe care le aduce anual o mare întreprindere producătoare de bunuri de consum, de exemplu.

Festivalul de muzică de cameră

VALORILE BRAȘOVULUI

(PRIN TELEFON DE LA TRIMIS SUL NOSTRU SPECIAL).

Mulți dintre muzicienii a căror artă a înflorit pe meleagurile Brașovului, de la Backfark la Paul Richter și de la Tiberiu Brediceanu la Tudor Ciortea, au făcut ca acest oraș cu o veche tradiție culturală, cu o urbanistică atît de echilibrată să devină o capitală a culturii muzicii de cameră, „un adevărat Salzburg al României".

La patru zile de la deschiderea primei ediții a Festivalului de muzică de cameră m-am convins că visurile muzicienilor brașoveni încep să prindă viață. Săli arhipline cum muzicienii bucureșteni nu le-au văzut pentru manifestări dedicate muzicii de cameră, aclamă seară de seară pe cei mai buni instrumentiști ai țării care s-au adunat la Brașov pentru a cinsti prin arta lor un gen muzical care are un pronunțat spirit de colaborare și de dialogare artistică.

Acestei sărbători naționale a genului cameral un aport deosebit l-au adus muzicienii Brașovului, protagoniștii unor manifestări care merită o mențiune specială.

Festivalul a prilejuit înainte de toate, debutul unei noi formații: orchestra de cameră a Filarmonicii „Gheorghe Dima", formație inițiată și condusă de un talentat tînăr dirijor: Ilarion Ionescu-Galați. Orchestra a fost constituită din instrumentiști cu diferite nivele de pregătire, cu grade diferite de înclinații pentru genul cameral, fapt vizibil într-o anumită lipsă de omogenizare și sincronizare, în cîteva decalaje.

Permanent a fost însă vizibilă dorința fiecărui membru al formației de a pătrunde marile sensuri ale celor două piese incluse în program: cel de al treilea concert Brandemburgic al lui Bach și Concertul pentru orchestră de coarde de Paul Constantinescu.

Prospețimea melodică, vigoarea ritmică, întreaga frumusețe a discursului muzical care caracterizează concertul lui Paul Constantinescu, — indiscutabil una dintre cele mai bune lucrări ale literaturii camerale românești — s-au bucurat din partea interpreților de o tălmăcire plină de înțelegere stilistică și farmec.

Un substanțial și poate prea lung program ne-a oferit într-una din serile Festivalului, formația „Pro Musica". Am ascultat, înainte de toate, o remarcabilă interpretare a ciclului de Schubert, „Cîntec de lebădă" de către soprana Elena Șerban-Szigetti și basul Helge Bömches.

Basul Helge Bömches de la Teatrul muzical din Brașov cu vocea sa enormă, bogată, e indubitabil unul dintre cei mai valoroși tineri interpreți ai țării. Îl cunoșteam din spectacolul prezentat la București de Teatrul muzical din Brașov precum și dintr-un concert în care a colaborat la interpretarea Simfoniei a IX de Beethoven. Înțelegerea pe care a demonstrat-o în însușirea unor pagini de adînc dramatism a lui Schubert a fost mai mult decît revelatoare pentru valorile tînărului cîntăreț.

Trei instrumentiști ai Filarmonicii din Brașov ne-au prezentat un Trio de Liviu Teclu, o piesă lipsită de specificitate prin maxima ei eterogenitate stilistică.

IOSIF SAVA

„PRAGA DE AUR"

— Marele premiu al Festivalului internațional de televiziune —

a poposit la București

La Praga s-a încheiat cel de-al șaptelea Festival internațional al filmelor de televiziune — una dintre cele mai importante manifestări de acest gen din lume. Filmul românesc **„APA TRECE ...OAMENII RĂMÎN"**, prezentat de televiziunea română (realizatori: **VLAD BÎTCĂ** și **ATANASIE TOMA**) a cîștigat Marele premiu al Festivalului — „Praga de aur", precum și Premiul juriului presei internaționale. Vă prezentăm, în imaginea alăturată, trofeul care a ajuns la București.

TINEREȚEA UNUI COLECTIV

Media de vîrstă: 27 ani — pentru femei și 29 ani — pentru bărbați; iată identitatea care distinge și în același timp integrează printr-un numitor comun — tinerețea — Fabrica de confecții din Călărași în peisajul industrial al țării noastre. Evoluția acestei întreprinderi, care împlinește în toamnă 8 ani de existență, este în sinea ei o lecție de economie concretă. Dintr-o prea modestă secție a unei întreprinderi de confecții bucureștene ea a demarat ca fabrică independentă doar cu 300 de salariați. Astăzi, colectivul uzinei, format din peste 2 700 muncitori, tehnicieni, ingineri, economiști rezolvă cu deplină eficiență complexitatea unei producții intrată în competiție internațională cu un număr tot mai important de produse: sacouri pentru bărbați, rochii, confecții pentru copii, halate, îmbrăcăminte de protecție — contractate pe piața internațională în U.R.S.S., Republica Federală a Germaniei, Iugoslavia, Canada, Austria, Italia.

Tovarășa Anișoara Savu, *secretara organizației U.T.C. a fabricii (este firesc ca la o asemenea medie de vîrstă mai mult de o treime din totalul colectivului întreprinderii să fie format din uteciști), se dovedește o cunoscătoare avizată a problemelor de producție ce stau în centrul preocupărilor actuale ale colectivului de aici. Într-o convorbire avută la locul de muncă, secretara U.T.C. ne-a spus: „Răspunzînd cu entuziasmul tinereții, dar și cu maturitatea înaltelor răspunderi, la chemarea partidului de a suplini printr-o producție suplimentară pierderile înregistrate de stagnarea procesului tehnologic în întreprinderile lovite de calamități, colectivul întreprinderii noastre s-a angajat să realizeze peste plan o producție globală și marfă de 10 milioane lei".*

La Călărași

Astfel, fiecare din duminicile ultimelor săptămîni au fost, pentru tinerii muncitori din Călărași, zile obișnuite de lucru. Colectivul s-a angajat să lucreze în schimburi speciale cîte o duminică pe lună pentru a spori fondurile afectate refacerii distrugerilor provocate de calamități.

Se cuvin, în consecință, menționate aici numele unor tineri fruntași în întrecerea socialistă, cum sînt: Ioana Dumbaru, Georgeta Apostol, Maria Belighir, Maria Drăgan *și numeroși alții, a căror contribuție reprezintă o pildă, un îndemn către realizarea unor produse de înaltă calitate, prin continua ridicare a pregătirii profesionale, prin spiritul de exigență și autoexigență de care fiecare dă dovadă.*

H. LEREA

La peste 1000 m. altitudine, un cunoscut loc de întîlnire:

IZVORUL MUREȘULUI

Și-a redeschis porțile tabăra turistică alpină „Izvorul Mureșului", loc de întîlnire a sutelor de elevi din școlile de cultură generală și tehnice. În curînd, în tabăra de sub masivul Hășmașul Mare vor sosi primele grupuri de studenți, din cei 1 500, care-și vor petrece vacanța la... această altitudine.

I. VULCAN

CINE-STUDIO-8

Mergînd pe linia diversificării activităților, în intenția atragerii unui număr cît mai mare de tineri la activități plăcute și în același timp instructive, la Casa de cultură a tineretului din sectorul 8 se află în curs de constituire (cu sprijinul Casei centrale a creației populare și al Comitetului pentru cultură și artă al municipiului București) un cineclub intitulat **„Cinestudio—8"**.

În concepția organizatorilor, cineclubul va urmări două direcții principale: producerea de filme, axate cu precădere pe probleme de etică — și acțiunea de răspîndire a culturii cinematografice în rîndul tinerilor. Aceasta, în scopul înțelegerii de către tineri a adevăratelor valori cinematografice, a oferirii unor criterii valorice temeinice în aprecierea fenomenului cinematografic. Ca președinte de onoare al **Cinestudioului** a fost propus criticul **D.I. SUCHIANU**, care a acceptat cu plăcere să se ocupe de îndrumarea viitorilor tineri cineaști amatori.

A. GUȚAN

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

ACEASTĂ FEMEIE: rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30).

DREPTUL DE A TE NAȘTE: rulează la Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30), Feroviar (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30).

TIMP PENTRU A TRĂI: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

SUBIECT PENTRU O SCHIȚĂ: rulează la Capitol (ora 21). **AM ÎNTÎLNIT ȚIGANI FERICIȚI:** (orele 9,15; 11,30; 14), **FAMILIA TOTH** (orele 16,30; 18,45).

SALARIUL GROAZEI: rulează la Sala Palatului (ora 19,30), Melodia (orele 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30).

MARELE SEMN ALBASTRU: rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

VRĂJITORUL: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16).

ASTĂ SEARĂ MĂ DISTREZ: rulează la Doina (orele 18,15; 20,30).

CU DIRIJABILUL SPRE POLUL NORD: rulează la Timpuri noi (orele 9—17). Program de filme documentare românești în premieră (orele 19—21).

STRAINII: rulează la Republica (orele 9,15; 11,15; 13,30; 16,30; 18; 21,15), Modern (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,15), București (orele 8,30; 10,30; 12,45; 14,45; 16,45; 19; 21).

AFURISITUL DE BUNIC: rulează la Central (orele 9,15 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15).

MARILE VACANȚE: rulează la Lumina (orele 9—16,15 în continuare; 18,30; 20,45).

SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19).

FREDDY ȘI CÎNTECUL PREERIEI: rulează la Grivița (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30), Floreasca (orele 10; 15,30; 18; 20,30), Arta (orele 15,30; 18).

AVENTURILE LUI HUAN: rulează la Înfrățirea (orele 15,15; 17,45; 20).

UN OM PENTRU ETERNITATE: rulează la Buzești (orele 15,30; 18).

ACȚIUNEA „VULTURUL": rulează la Dacia (orele 8,45—20,30 în continuare).

DANSÎND SIRTAKI: rulează la Bucegi (orele 10; 16; 18,15).

WARLOCK: rulează la Unirea (orele 15,30; 18).

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Lira (orele 15,30; 18).

OPERAȚIUNEA LEONTINE: rulează la Drumul Sării (orele 16; 18; 20).

AȘTEAPTĂ PÎNĂ SE ÎNTUNECĂ: rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).

UN CUIB DE NOBILI: rulează la Cotroceni (ora 20), **GHICI CINE VINE LA CINĂ** (orele 15,30; 17,45).

URMĂRIREA: rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20).

O ȘANSĂ DINTR-O MIE: rulează la Cringași (orele 15,30; 18; 20,15).

FERESTRELE TIMPULUI: rulează la Volga (orele 16; 18,15; 20,30).

ADELHEID: rulează la Viitorul (ora 20,30) și **BĂNUIALA** (orele 15,30; 18).

CEI 1000 DE OCHI AI DOCTORULUI MABUSE: rulează la Miorița (orele 11,15; 17,30; 20).

VINĂTORUL DE CĂPRIOARE: rulează la Moșilor (orele 15,30; 18), Flamura (orele 11; 16; 18,15; 20,30).

CAZUL SERGENTULUI GRIȘA: rulează la Popular (ora 10), **EXPLOZIE ÎN MUNȚI** (orele 15,30; 18; 20,15).

CASTELUL CONDAMNAȚILOR: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

STĂPÎN PE SITUAȚIE: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

AL 8-LEA: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

RIO BRAVO: rulează la Vitan (ora 16).

RĂZBUNĂTORUL: rulează la Rahova (orele 15,30; 18).

24—25 NU SE ÎNAPOIAZĂ: rulează la Progresul (orele 15,30; 18).

MINĂSTIREA DIN PARMA (ambele serii): rulează la Cinemateca — Union (orele 9; 12,15);

GRĂDINI

STRAINII: rulează la Stadionul Dinamo (ora 20,30), Arenele Romane (ora 20,45).

MARELE SEMN ALBASTRU: rulează la Doina (ora 20,30).

DREPTUL DE A TE NAȘTE: rulează la Festival (ora 20,30).

SUB SEMNUL LUI MONTE CRISTO: rulează la Tomis (ora 20,30).

ROBII: rulează la Capitol (ora 20,30).

PĂCATUL DRAGOSTEI: rulează la Buzești (ora 20,30).

DANSÎND SIRTAKI: rulează la Bucegi (ora 20,30).

WARLOCK: rulează la Unirea (ora 20,30).

JOC DUBLU ÎN SERVICIUL SECRET: rulează la Lira (ora 20,30).

AFURISITUL DE BUNIC: rulează la Aurora (ora 20,30).

FREDDY ȘI CÎNTECUL PREERIEI: rulează la Arta (ora 20,30).

RIO BRAVO: rulează la Vitan (ora 20,30).

RĂZBUNĂTORUL: rulează la Rahova (ora 20,30).

MARILE VACANȚE: rulează la Progresul-Parc (ora 20,15).

VINĂTORUL DE CĂPRIOARE: rulează la Moșilor (ora 20,30).

teatre

JOI, 2 IULIE 1970

Teatrul de Operetă: SUZANA — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): FANNY — ora 20; Teatrul de Comedie (la Teatrul de vară „Herăstrău"): MANDRAGORA — ora 20,30; Teatrul Mic: DOI PE UN BALANSOAR — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Bd. Magheru), (la Teatrul de vară „Nicolae Bălcescu"): BĂREȚI FĂRĂ NEVESTE — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): NICUȚĂ... LA TĂNASE — ora 19,30.

tv

JOI, 2 IULIE 1970

PROGRAMUL I

● 17,30 Deschiderea emisiunii programului I. Emisiune în limba maghiară ● 18,00 Actualitatea în economie ● 18,20 Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de conf. dr. Sorin Stati ● 18,40 Cadran internațional ● 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,00 Film serial: „Trei prieteni" — „Otravă la bursa neagră" ● 20,30 „Dana-64" — reportaj T.V. ● 20,50 Poșta T.V. ● 21,05 Din carnetul cu amintiri al „Cerbului de aur" ● 22,00 Viața literară ● 22,45 Telejurnalul de noapte ● 23,00 Închiderea emisiunii programului I.

PROGRAMUL II

● 20,00 Desene animate: „Fascinație" (Animafilm) ● 20,15 Concertul laureaților Concursului internațional „P. I. Ceaikovski" (Interviziune). Transmisie de la Moscova ● 21,00 Film pentru cinefili: „Oedip rege" ● 23,00 Închiderea emisiunii programului II.

ÎN CURÎND, PE ECRAN PANORAMIC

SUNETUL MUZICII

CINCI PREMII OSCAR!

CEA MAI BUNĂ REGIE!

CEL MAI BUN FILM!

Un număr de spectatori fără precedent în istoria cinematografului!

10 RĂSPUNSURI LA O ÎNTREBARE

10 RĂSPUNSURI LA O ÎNTREBARE

Există în viața fiecărui tînăr mo anume timp, jalonate de împlinirea unor perspectiva și semnificația vîrstei. Ori de locului pe care un astfel de moment îl tînărului, dincolo de limitele stricte ale siguranță altceva decît etapa unor actul recunoașterii unor promisiuni și Din registrul larg al unor atari momente ganizația U.T.C. **Ancheta de față își pro ranți** la calitatea de utecist sau proaspăt gogi din municipiul Brașov, semnificațiile cest act, acordînd o atenție specială acestor valențe în chiar actul concret al

mente ce se reclamă memoriei unui aspirații, gînduri și fapte, circumscriind cîte ori vom încerca să medităm asupra ocupă în procesul afirmării și realizării tinereții, îl vom redescoperi ca fiind cu împrejurări irepetabile. El va fi mai ales năzuințe pe cale de a se materializa. am desprins astăzi unul : primirea în organizație. **pune să dezbată împreună cu tineri aspi-** posesori ai acesteia, cu activiști și peda- și valențele educative decurgînd din a- fructificării într-un grad mai înalt a primirii în organizație.

Ce înseamnă a face mai interesantă PRIMIREA ÎN U.T.C.?

- Primirea în U.T.C. poate fi privită și ca un simplu act și ca un proces. Multe depind însă de optica pe care o adopți !
- „Mai interesant" și nenumăratele sale sinonime.
- Nu este examen la care tînărul să nu-și împartă emoțiile cu alții. Cîți îl asistă însă la acest examen de maturitate politică ?
- Alte două aspecte cu efect negativ : anonimatul și penuria de sarcini concrete individuale.

Anchetă de TRAIAN GÎNJU

Din perspectiva ROMANTICĂ A TÎNĂRULUI CARE SE PREGĂTEȘTE SĂ DEVINĂ UTECIST

Debutul anchetei l-am rezervat, din motive ușor de înțeles, aspirațiilor la calitatea de utecist, celor care în aceste zile se pregătesc să întîmpine un asemenea examen. Dialogul susținut cu tinerii l-am orientat deliberat spre două probleme ce mi se par esențiale : pe de o parte am dorit să relev ceea ce ei înșiși așteaptă să le ofere interesant acest moment, cum înțeleg semnificația termenului, iar pe de altă parte am dorit să pot consemna modul practic în care se pregătesc pentru întîmpinarea evenimentului. Vom nota mai întîi cuvîntul lui **ION HAMPĂU** de la Metrom. Deci, cum vezi intrarea ta în organizația U.T.C. ?

„La noi în întreprindere cea mai mare parte dintre tinerii fruntași sînt și utecești. Întotdeauna cînd se face ceva bun în uzină aceasta se datorează în parte și lor. Intrarea în organizația U.T.C. înseamnă integrarea mea deplină în acest colectiv, o nouă punte între mine și ei, integrare sinonimă cu intrarea în rîndul celor fruntași cum s-ar spune, cei din linia întîi. Dacă ei vor accepta cererea, și doresc mult ca acest lucru să se întîmple, va fi, în același timp, o cinste dar și o victorie care mă va face să-mi dau și mai mult silința să le semăn".

Este demn de arătat faptul că elementul care primează în concepția tînărului este noua opțiune pe care tinde să o ia față de sine însuși și față de colectivul în care vrea să intre mijlocit de dorința de a deveni utecist. Importanța acestuia se impune în măsura în care intrarea în organizație este de natură să apară tînărului ca un mod de acțiune, un angajament deschis față de activitatea proprie acestela. Iată de ce ineditul momentului se cere pregătit din vreme astfel încît, actul în sine al primirii să devină interesant printr-o confirmare și o recunoaștere în cunoștință de cauză atît din partea tînărului cît și a organizației în privința participării lui la viața și activitatea ei. În această problemă, însă, interlocutorii noștri ne-au oferit și o imagine ce demonstrează negativ un aspect remarcat de toată lumea pentru importanța lui. Iată ce spune în acest sens unul din tinerii care se află în această situație, **ALEXANDRU FODOR**, de la Uzina de autocamioane.

„Cînd am făcut cererea de intrare în organizația U.T.C., secretarul VIRGIL MOAȘA mi-a spus să mă pregătesc pentru primire. Mi-a recomandat să citesc statutul. Nu mi-a mai spus nimic altceva. Eu nu știu cum să mă pregătesc deși știu că atunci cînd trebuie să faci ceva trebuie să te pregătești pentru a-ți reuși. Mai este puțin timp și o să se discute cererea mea dar nu știu prea multe despre organizație. Nu stă nimeni de vorbă cu mine, nu mi se cere să fac ceva. Așteptarea asta n-are nimic atrăgător în ea, nimic interesant, nu mă emoționează, mai ales că secretarul organizației mi-a spus să n-am nici o grijă. O să fiu primit în mod sigur."

Acest „n-ai nici o grijă" ca și cînd totul este hotărît dinainte pare a fi un mod flagrant de a demonetiza lucrurile, de a le răpi farmecul, surpriza, solemnitatea, cu alte cuvinte toate acele trăsături datorită cărora ele ocupă în imaginația, în conștiința tînărului un loc aparte, datorită cărora asupra lor se concentrează interesul deplin al acestuia, un mod sigur de a abandona superficialității o problemă atît de importantă. Și nu este singurul caz. Tot la Uzina de autocamioane, **GHEORGHE UNGUREANU** se pregătește a fi utecist în același fel sau, mai degrabă, nu se pregătește deloc.

„Eu am întrebat cum să fac să devin utecist. La comitetul organizației mi s-a spus că trebuie să fac o cerere. Am făcut-o și acum aștept să aibă loc ședința în care să se discute. Din clipa în care am completat cererea nu s-a mai pomenit despre asta. Am fost odată și am întrebat pe cei din comitet ce s-a întîmplat cu ea. Am crezut că uitaseră. Mi-au spus să stau liniștit și să aștept ședința deoarece pînă atunci nu se poate face nimic".

Cu mici excepții fondul faptelor angajează, aproape în totalitate uneori, neglijența și indiferența organizației în tratarea viitorilor săi membri. Gheorghe Ungureanu explică acest lucru.

„Cînd am întrebat ce să fac ca să devin utecist, eu n-am avut în vedere doar cererea. Vroiam să fac ceva concret, să demonstrez că merit calitatea de utecist. Eu așa o înțeleg, ca o chestiune de merit. Intră în U.T.C. cine are merite. Se pare însă că nu este nevoie de așa ceva din moment ce totul se reduce la o hîrtie pe care îmi pun semnătura".

Aș vrea să-l spun lui Gheorghe Ungureanu și pe această cale că a fi utecist este într-adevăr egal cu a fi merituos. Așa cum afirma Ion Hămpău : cinste și victorie. Un merit și o victorie care să poate fi sărbătorite nu numai de tine însuți ci de toți cei care te cunosc. Și, din acest motiv, cadrul primirii nu este indiferent. Pentru că tocmai el este în măsură să adauge acea notă de interesant în sens grav, solemn, de subliniere a virtuților educative ale momentului. Iată o confirmare. **EUGEN BLAGA**, tot de la Uzina de autocamioane, nu știe exact în ce atmosferă va fi primit în organizație dar știe precis cum ar dori el să se petreacă acest lucru.

„Mi-ar place să fie multă lume, și cei care nu sînt utecești. Cred că ar fi bine să fie în această adunare și alți oameni din uzină nu numai tineri. Știu că nu se obișnuiește ca la acest eveniment să juri. Dacă tot m-ați invitat să vă spun cum aș vrea să fie, mi-ar place să fac atunci un legămînt așa cum făceam pe vremuri cînd eram pionier, sau cum se face la armată".

În această patetică dorință se pot recunoaște toate trăsăturile tinereții regăsite într-un gest ce se vrea de neuitat. Un gest printre ale cărui argumente se află și cel romantic. Un romantism în care cinstea, victoria, meritul, angajamentul sînt cuvinte frumoase ce înmagazinează energii și elanuri, pe care momentul primirii în U.T.C. le poate descătușa, le poate amplifica și exprima.

Clipe de caldă emoție pentru zeci de tineri — organizația primește în rîndurile sale noi membri

Momentul solemn al înmînării carnetului roșu de utecist. O dată cu felicitările, urarea „Să-l păstrezi cu cinste !"

Din perspectiva ASPIRAȚIILOR TÎNĂRULUI CARE A DEVENIT UTECIST

Incontestabil că actul propriu-zis de primire în organizația U.T.C. nu este și nu poate rămîne un scop în sine ci prilejul valorificării unor mijloace și intenții educative pe care le posedă, pe care și le propune organizația. În această perspectivă ni se par la fel de importante raporturile ce se stabilesc între tînăr și organizație atît în timpul perioadei de pregătire cît și ulterior primirii în organizație. Importanța rezidă în faptul că tocmai această perioadă culminînd în momentul primirii poate să constituie o bază concludentă pentru întreaga activitate de viitor a tînărului în organizație, pentru capacitatea și disponibilitatea lui de a răspunde chemărilor acesteia. După dialogul avut cu cei care aspiră să devină utecești ne-am îndreptat atenția spre cei care au obținut această calitate de foarte puțină vreme, în aceeași intenție de a le afla gîndurile și impresiile generate de această primă perioadă de activitate utecistă. Să le dăm cuvîntul. **IRMA SZOKE** de la Tractorul, utecistă din luna februarie a acestui an.

„Discuțiile asupra cererii mele s-au purtat într-o ședință în care atenția tuturor era atrasă de probleme de producție, de curățenia locului de muncă și disciplină. Mie mi s-au rezervat în final cîteva minute. Am fost întrebată despre viața mea particulară și de unde sînt de fel. Apoi s-a pus la vot și am fost primită. După aceea am participat la niște acțiuni laolaltă cu toată lumea. Pînă acum mie personal nu mi s-a dat nici o sarcină".

Pentru ca afirmația să capete un contur mai limpede să adăugăm și precizările făcute de Irma Szöke : s-a angajat la Tractorul pe data de 15 ianuarie a.c., la 1 februarie a făcut cererea, iar peste 3 săptămîni a devenit utecistă. Am întrebat-o dacă situația o satisface sau dimpotrivă. Nici una nici alta. O atitudine de neutralitate din care transpar cu ușurință așteptări neîmplinite și o speranță încă trează : gîndul că toată această problemă în ceea ce o privește deși s-a arătat a fi o pură formalitate pe care naturaleța cu care a fost înfăptuită nici măcar nu-i permite să o conteste este un simplu accident singular. Evenimentul se transcrie în aceleași cuvinte și în ceea ce-i privește pe alți tineri tot de la Tractorul. Au fost primiți în organizație într-un mic birou într-o ședință a comitetului. Nu-și mai amintesc cînd s-a întîmplat asta. Cineva îmi spune că nu au trecut de atunci 3 săptămîni și ceva. Ce-au făcut de cînd sînt utecești ? Au primit bilete la cinema, au fost într-o excursie și au jucat un meci de fotbal. Altceva ?

Nimic ! Deocamdată la atît se reduce activitatea lor. Merg la cinema și joacă fotbal alături de ceilalți membri ai organizației. Și înainte și după primire pentru ei lucrurile sînt la fel. Nu s-a schimbat mare lucru.

Cu mici variații ipostazele se pot multiplica cu ușurință. **TOADER COSTOI** de la Uzina de autocamioane îmi spune că singura recomandare care i s-a făcut în ședința de primire a fost aceea de a plăti cu regularitate cotizația de membru. Atît i s-a cerut. Dintre toți tinerii cu care am stat de vorbă, Toader Costoi, în vîrstă de 18 ani mi s-a părut cel mai elocvent și hotărît în privința locului pe care și-l revendică în organizația al cărui membru este.

„Regret foarte mult că nu am de spus multe lucruri despre felul în care exist ca utecist. Despre ceea ce sînt ca utecist nu am ce să mai adaug în afara faptului că am carnet și plătesc cotizația. De la bun început, chiar din ziua primirii am încercat, am crezut în sentimentul unei înnoiri, al unei schimbări, al unui climat de acțiune în care locul meu să fie bine precizat în rîndurile organizației. Situația n-a fost nici pe departe așa cum mi-am închipuit-o. Mi s-a părut întrucîtva ciudată chiar din modul cum am fost primit în organizație. Au fost puțini participanți, atît de puțini de parcă eram singur. Uteciștii mai vechi au aflat că le sînt tovarăș mult mai tîrziu. Anonimatul acestei primiri n-a fost după cîte înțeleg acum, doar o întîmplare, ci și un prolog care astăzi încă mai constituie calificativul prezenței mele în acest colectiv. Nu mă știe nimeni, dar nici eu nu-i știu pe ceilalți. Fără îndoială că nu mă simt prea bine. Nu poți să te simți tu însuți într-un loc în care nu faci nimic, într-un loc în care nu ți se dă nici un fel de atenție".

Momentul în cauză este o concluzie și nicidecum o premisă. Conținutul ei nu poate fi obținut decît pe calea unei pregătiri prealabile în care acțiunii concrete îi revine partea principală. Cred că pe lîngă amplificarea conținutului educativ al actului propriu-zis, singurul care îl poate face mai interesant, trebuie avut în vedere acest lucru și în ceea ce privește sporirea aceluiași conținut în acțiunile pregătitoare.

Opinia este demnă de a fi reținută întrucît am avut prilejul de a asculta și opinii pînă la un anumit punct contrarii. Și era vorba chiar de utecești investiți cu răspunderea de secretar al unei organizații. Este cazul secretarului organizației de la serviciul mecanic-șef al Uzinei de autocamioane care îmi afirma, cu toată convingerea, că nu vede cum s-ar organiza primirea în U.T.C. altfel decît într-un moment dat, fie el ședință de comitet sau adunare generală a organizației. Opțiunea aceasta face și mai autentică precizarea că primirea în organizație nu poate rămîne sub nici un motiv în limitele unui simplu act festiv, ea însemnînd pentru tînăr un angajament de acțiune și un verdict pe care colectivul organizației îl dă eforturilor depuse de el în a se integra, în a-i sluji scopurile. A întreba un tînăr în ședință de primire așa cum s-a întîmplat cu Irma Szöke doar din ce localitate este de fel este dovada angajării acestui eveniment pe o pantă cel puțin contraindicată. Și aceasta tocmai pentru că despre ceea ce tînărul respectiv realizase în organizația respectivă nu se putea spune nimic.

Este vizibil accentul pe care l-am pus pe acțiune, pe pregătirea și angajamentul anticipativ al tînărului încă înainte de actul primirii. Nu este totuși lipsit de influență modul concret în care acest lucru se întîmplă, felul în care cadrul primirii prin el însuși poate să afirme valențele educative specifice organizației.

Am relatat anterior cîteva exemple concrete. Din natura lor, ca și din impresiile participanților s-a desprins concluzia că nu se reușește să se confere acestui act acea valoare de moment interesant unic, de simbol, care-l caracterizează. În această direcție opinia lui **OCTAVIAN ENE**, secretar al Comitetului municipal Brașov al U.T.C., este concludentă.

„Actuala desfășurare a evenimentului cere cred o redimensionare a cotei lui atît în conținut cît și în formă. Am în vedere aspectul formei tocmai pentru a-i asigura și unicitate și perspectivă de simbol, de seriozitate și responsabilitate. De aceea aș propune ca dreptul de primire să aparțină adunării generale a organizației întrucît numai ea poate să se pronunțe îndreptățită asupra tînărului cel puțin în privința cunoașterii lui. La dezbateri ar trebui să fie prezenți toți uteciștii și tinerii care încă nu sînt membri ai organizației. Cu alte cuvinte este vorba de o ședință deschisă în prezența tuturor celor care-l cunosc. Se impune și participarea șefului de echipă, a profesorului, a unui reprezentant al organizației de partid. Nu știu în ce măsură ar fi operativă înmînarea carnetului chiar în cadrul acestei adunări. Momentul ar fi complet prin luarea unei astfel de măsuri. În ideea unei perioade de stagiatură cred că începutul ei ar fi nimerit să-l constituie chiar scrierea cererii de intrare, aceasta fiind un prim act de responsabilitate, de legare a tînărului de organizație. Subiectul de căpătii al dezbaterilor adunării generale l-ar forma răstimpul petrecut între momentul întocmirii cererii și momentul discutării ei".

Din perspectiva RESPONSABILĂ A ACTIVISTULUI U.T.C.

Evident că dincolo de deficitul organizatoric favorizînd, în exemplele consemnate, eclipsarea caracterului interesant al primirii în U.T.C. un rol important l-a avut și modul în care înseși organizațiile și comitetele lor au înțeles să se apropie de cei nou intrați în organizație. Se pare că obținerea calității de utecist este înțeleasă uneori într-un fel funcționăresc, de înregistrare încă a unui tînăr în evidența organizației. Am consemnat în această problemă punctul de vedere exprimat de **DUMITRU CALANCEA**, prim secretar al Comitetului municipal Brașov al U.T.C.

„Să recunoaștem că situațiile de genul acestora sînt frecvente. Esențial însă mi se pare a fi faptul că practic primirea în organizație se reduce la o ședință intimă în care cîteva schimburi de cuvinte încearcă să epuizeze și să se substitue valorii autentice a actului. Remedierea acestei proceduri negative o văd în încadrarea tînărului într-un proces sistematic de acțiuni, prin care între el și organizație să se creeze într-adevăr o punte, o relație pasionantă de integrare bazată pe cunoașterea, răspunderea și participarea lui la întreaga viață a organizației. Acest interval de stagiatură finalizat în momentul propriu-zis al primirii va continua și după acest moment, de această dată tînărul posedînd, firesc, toate drepturile și îndatoririle ce revin unui utecist. Mi se pare absolut imperios ca participarea în organizații să fie bine individualizată, să i se încredințeze tînărului sarcini pe care să le poată îndeplini, din care să se vadă contribuția lui personală.

Din perspectiva EXPERIENȚEI PEDAGOGICE

O eventuală statistică ne-ar pune în fața faptului după care într-o proporție covîrșitoare tinerii primiți în U.T.C. se află încă pe băncile școlii. Am putea reaminti totodată că în aceeași proporție ei se află la o vîrstă cînd ideea de dirijare, de influențare a lor se manifestă cu stringență, necesitînd o tratare în care momentul pedagogic, grija pentru afectivitatea și psihologia lor joacă un rol remarcabil. Dintr-un asemenea unghi discuția pe care ne-am propus-o în acest final al anchetei poate fi un cîștig adăugîndu-i elemente și nuanțe cu reală funcționalitate în practica primirii tinerilor în organizația U.T.C.

„Primirea, subliniază **MELANIA DOMINTE**, învățătoare la Școala generală nr. 1, **necesită o atenție specială în școli deoarece majoritatea primirilor se fac în acest sector. Am convingerea că baza acestui examen se poate afla în organizația de pionieri, cel puțin pentru faptul că, la 14 ani, cînd devine posibil un astfel de moment, tînărul este încă pionier și elev. Pentru ca primirea să decurgă în ambianța interesantă dorită văd o colaborare strînsă între cele două organizații din poziția unor acțiuni care în același timp să coordoneze simultan calitatea de pionier și de viitor utecist. Lipsa unei astfel de coordonări în ciuda indicațiilor existente face ca de multe, de foarte multe ori, odată primit în U.T.C. elevul, cum s-ar spune, să ne scape din vedere. Procesul este influențat printre altele de absența în organizația U.T.C. a unei îndrumări directe și apropiate a tînărului. Aici, de el nu se mai ocupă profesorul care-l învață carte, așa cum se petrec lucrurile cît timp rămîne pionier. O astfel de îndrumare mi se pare necesară mai ales că ea n-ar face decît să continue un lucru deja început în organizația de pionieri și care a dat roade foarte bune. Primirea calității de utecist poate fi o continuare a pionieratului chiar în miezul festivității. Ar fi o modalitate inedită și un răspuns, cred eu, la întrebarea dumneavoastră. Predarea cravatei de pionier ar putea fi simultană cu primirea carnetului de utecist. Prezența în adunare a părinților, a profesorilor, a colegilor de clasă ar fi de natură să electrizeze atmosfera, să o facă mai interesantă, dîndu-i un caracter reținut de memoria sa. Pe lîngă toate acestea s-ar mai putea găsi încă cîteva elemente care să evoce, distincția cu totul particulară a momentului. Căutările ar trebui să meargă în sensul festivităților de primire ce se fac la pionieri.**

În privința efectelor pedagogice și psihologice pe care le au asupra tînărului stările de lucruri exemplificate la începutul anchetei, **LUCREȚIA CAȚOIU**, profesoară la Școala generală nr. 15, punctează cîteva aspecte :

„Fără a epuiza problema aș aminti cîteva lucruri ce mi se par a avea prioritate. În primul rînd modul închis, restrîns în care se consumă deocamdată momentele care definesc primirea în U.T.C., discutarea cererii, înmînarea carnetului, influențează fără doar și poate imaginea tînărului despre organizație. Pentru el înseamnă o diminuare a însemnătății actului chiar prin numărul redus al celor chemați să-i discute opțiunea. Ca să numai vorbim de facilitatea acestor discuții producînd un efect de trăire și de sentiment contrar celui așteptat. Capital mi se pare însă altceva. Ce se întîmplă cu tînărul căruia înainte și după primire nu i se arată atenția cuvenită".

Încheiem ancheta cu convingerea că ea nu a putut cuprinde întreaga complexitate a problemei. A încercat însă să noteze cîteva experiențe și opinii la un capitol larg ce formează un atribut esențial al organizației U.T.C. : acela de primire de noi membri. A încercat, de asemenea, să concretizeze sensul dezideratului de a face mai „interesant" actul de primire căutînd să-i arate conținutul bogat, acoperind poate cel mai frumos timp al prezenței tinerilor în organizațiile U.T.C. Răspunsurile primite la întrebarea noastră s-au arătat a fi o pledoarie concludentă în favoarea faptului că satisfacerea optimă a dezideratului care este primirea mai „interesantă" în organizația U.T.C. nu se rezumă în nici un caz la o reușită spectaculoasă de ceremonie ci, mai mult decît atît și poate în primul rînd, denotă o fertilă perioadă de încercări menite să fie un model de maximă exigență, un etalon al forței educative a organizației, o poartă deschisă capacității tînărului de a-și modela caracterul potrivit nobilelor idealuri comuniste.

CURENTE ȘI IDEI CONTEMPORANE

VITRINA CĂRȚII FILOZOFICE

● **Studiile și eseurile** filozofului și profesorului clujean D.D. Roșca grupate în volumul în care de curînd Editura științifică le redă, semnificativ, cititorului de azi, după ce au fost publicate și republicate între 1923 și 1944, suscită interesul cititorului de vîrstă și formație intelectuală diferite.

Scrierile acestea ajung să

incite la revitalizarea eseului politic și filozofic cultivate cu talent, într-un registru de amplă rezonanță științifică, ideologică și politică care să impresioneze puternic spiritul, imaginația epocii, să influențeze acțiunea epocii. Cel ce vorbește despre rolul profesorului, al mentorului, al predecesorilor și ucenicilor ca o condiție a relevării valorilor noi, are el însuși harul cuceritor al magistrului care infuzează idei într-o tensiune lăuntrică copleșitoare, transmite gînduri, stimulînd gindirea, inspirîndu-i cititorului încrederea că poate gindi frumos, rațional.

Cartea, în ansamblu, inspiră plăcerea de a înțelege cum, prin forța spiritului **homo faber** s-a transformat în **homo sapiens.**

● După cum ne previne Ion Pascadi, autorul volumului **„DIN TRADIȚIILE GÎNDIRII AXIOLOGICE ROMÂNEȘTI"**, lucrarea nu pretinde să epuizeze problematica gindirii axiologice românești, care oferă în prezent

un teren vast investigațiilor creatoare. Intențiile sale vizează însă un prim studiu al operei unor personalități reprezentative ale culturii românești care au adus contribuții substanțiale chiar dacă nu toate s-au ocupat special cu teoria valorilor: A. D. Xenopol, V. Pîrvan, Petre Andrei, Lucian Blaga, E. Lovinescu, Mircea Florian, Mihai Ralea, Tudor Vianu.

● **Simion Ghiță — FILOZOFIE ȘI ȘTIINȚĂ ÎN ROMÂNIA.** Autorul însuși, anunțîndu-și intenția de a face o istorie a relațiilor din-

tre gîndirea filozofică și cea științifică în perioada 1890—1920, marcată în procesul de dezvoltare a culturii române moderne, își motivează astfel resortul tematic și metodologic al lucrării: „În condițiile evoluției tot mai divergente a diferitelor discipline intelectuale și a specializării tot mai înguste, încercarea de a scoate în evidență firele de legătură dintre două domenii ale culturii, de a pune în lumină aspectele lor convergente poate fi utilă. Urmărind desfășurarea concret — istorică a elementelor de interferență se pot înțelege mai bine raporturile dintre filozofie și știință.

ROSTUL FILOZOFIEI

de HENRI WALD

Cea mai omenească tendință a omului este de a se ridica la idei din ce în ce mai generale. Din clipa în care a izbutit, pentru prima oară, să folosească un fragment de materie pentru a semnifica o idee, omul a început să urce spre idei din ce în ce mai înalte și să caute astfel esențe din ce în ce mai adînci.

Locul central pe care îl ocupă omul în lume se datorează inducției, procesului prin care cunoașterea saltă de la **oglindirea** fenomenelor la **reflectarea** esențelor. Prin inducție, omul devine singura ființă în stare să furnizeze mai multă informație decît a primit. Concluzia unei inducții afirmă „mai mult" decît premisele ei. În acest „mai mult" rezidă superioritatea omului față de toate celelalte ființe. În acest „mai mult" constă creativitatea umană. Trecerea de la judecata care constată că „unii S sînt P" la judecata care enunță că „orice S este P" înseamnă trecerea de la victoriile vremelnice ale informației împotriva entropiei la cea mai înaltă formă de neg-entropie: **creația umană.**

Prin inducția **spontană** se trece de la „percepere" la „pricepere", prin cea **științifică** se trece de la relații întîmplătoare la legi necesare, iar prin cea **filozofică** se trece de la general la universal.

În vreme ce știința ne impune respectarea obiectului, filozofia ne cere și respectarea subiectului. În vreme ce știința caută să scadă aportul subiectului în procesul de cunoaștere a obiectului, filozofia cercetează tocmai raportul dintre subiect și obiect. Prin știință, subiectul cunoaște diferite proprietăți și relații ale obiectului, prin morală și artă, subiectul la diferite atitudini față de obiect, iar prin filozofie, subiectul încearcă să înțeleagă universalitatea obiectului și să-și aprecieze posibilitățile în raport cu el.

Filozofia este, așadar, nu numai o disciplină interpretativă, dar și prospectivă, nu numai teoretică, dar și militantă, nu numai științifică, dar și moral-artistică. Fiind și cognitivă și pragmatico-afectivă, filozofia se sprijină atît pe valoarea euristică — de cunoaștere — a metaforelor și a miturilor, cît și pe valoarea lor **expresivă.** Filozofia nu este numai o explicație, ci și un îndemn. Filozofia este o privire, desigur, științifică, însă aruncată dincolo de granițele științei. Prin conceptualitatea și coerența ei, filozofia este o disciplină științifică, însă prin prospectivitatea și expresivitatea ei, ea este și moral-artistică.

Vizînd universalul, nici o filozofie nu poate fi confirmată sau infirmată de un fapt sau altul. O filozofie nu poate fi confirmată sau infirmată decît de direcția generală în care înaintează istoria omenirii. Faptele pot răsturna o ipoteză de lucru, dar niciodată o concepție despre lume. O filozofie este mai adevărată decît alta în măsura în care izbutește mai bine să armonizeze tendințele obiectului cu intențiile subiectului, să mențină dezvoltarea mijloacelor sub controlul critic al singurului scop al omului: **omul însuși.** Prin creația sa, filozoful trebuie să fie cea mai înaltă formă de „fed-back" a sistemului social în care trăiește. Un sistem social se autoreglează, se perfecționează și progresează nu numai prin explicațiile savanților lui, ci și prin îndemnurile filozofilor lui. Omenirea are nevoie nu numai de sporirea mijloacelor, dar și de precizarea finalității lor. Societatea ar evita cu mai puține pierderi primejdia continuă a extremelor — individualismul și gregarismul, scientismul și utopismul, tirania și anarhia cu ajutorul spiritului critic al filozofilor.

De aceea este materialismul dialectic cea mai adevărată filozofie a epocii noastre. De aceea, numai în lumina materialismului dialectic pot fi înțelese mai bine celelalte curente ale filozofiei contemporane, despre care va fi vorba în articolele următoare.

„UN UNIVERS ÎNTR-O CARTE" și problematica tineretului

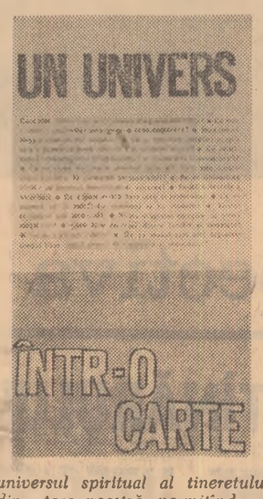

Prezență salutară printre noutățile editoriale din ultimele săptămîni, consacrate instrucției și educației tineretului, lucrarea atît de promițător intitulată „Un univers într-o carte" apărută în Editura politică se constituie ca o încercare, în genere izbutită, de a răspunde, fără echivoc, unui mare număr de probleme pe care vîrsta tînără le formulează și reformulează neîncetat, pentru că asupra lor fiecare generație pretinde un răspuns al epocii, dincolo de replica experienței obiective eterne.

Unor astfel de întrebări: care sînt factorii ce condiționează progresul societății; în ce constă forța patriotismului socialist; ce relații există între progresul științific-tehnic și cooperarea internațională; pe ce cîmpuri de bătălie se cuceresc demnitatea și onoarea: ce raport există între ideal și profesiune; ce înseamnă să fii modern; vîrsta dragostei coincide cu vîrsta căsătoriei?, cititorului îi răspund în acest volum personalități ale vieții științifice, culturale și publicistice. Interesului particular al tînărului interesat de cultura sa generală față de această carte se adaugă nevoia pozitivă permanentă a organizațiilor U.T.C. de a folosi astfel de lucrări în amplificarea conținutului ideatic al dezbaterilor, în însăși nuanțarea formelor și metodelor de educare a tineretului, solicitîndu-i și modelîndu-i cu sensibilitate și tact, pentru un scop social, rațional, calitățile afective și potențele intelectuale.

Fiind primul volum, după cum ne anunță editura, dintr-o serie de cinci, acest „Univers" multiplicat se reclamă ca o prezență inedită în literatura enciclopedică, putînd cuceri cu fiecare volum dreptul la titlul semnificativ pentru care a optat. De aceea, se pare că eterogenitatea ademenitoare și poate justificată în volumul de debut își va păstra cu greu suflul pe parcursul următoarelor patru volume. Cum lucrarea se dorește un microunivers „în expansiune" valoros prin ofertele informative și formative, insistența editorilor asupra specificității tematicii va conferi noi valențe parametrilor de concepție și structură ale seriei în ansamblul său. În același sens, ar fi de dorit ca unul dintre volumele următoare să abordeze mai direct universul spiritual al tineretului din țara noastră, permițînd o schiță de observații științifice asupra specificului generației tinere din România, dornică să se cunoască pe sine și apta de a se perfecționa continuu pe plan social, uman, profesional. Faptul ar reclama și o oarecare modificare de optică. De vreme ce se consideră că scopul lucrării este de a răspunde întrebărilor multiple ce și le pun tinerii și acest scop se traduce întocmai și ca expresie redacțională, rezultă că trebuie adoptat integral și fără rezerve dialogul direct cu tineretul; altminteri va persista senzația că discuția se poartă despre *tineret, iar* nu pentru *și cu atît mai mult* nu cu *tineretul. Corelată cu aceasta este sugestia ca limbajul ce se dorește accesibil în volumul de față să nu devină simplist, subaprecîind puterea de înțelegere a cititorului sau acceptînd locuțiuni pe care numai limba vorbită și le poate îngădui uneori.*

Sperăm ca cititorii și bibliotecile să rețină printre reușitele genului această mică enciclopedie a problematicii tineretului.

GEORGETA RUȚĂ

De la „Melodiile verii" la „Constelația veseliei"

Organizat, în urmă cu doi ani la Vaslui, Festivalul „Melodiile verii" și-a desemnat cîștigătorii. Din cei 21 de finaliști, locul I a revenit **Florentinei Timuș,** muncitoare la Fabrica de confecții din Vaslui și elevei **Carmen Bourceanu** din Huși.

Consiliul județean al sindicatelor, comitetul județean al U.T.C. și comitetul județean pentru cultură și artă — organizatorii acestui festival — pregătesc o nouă inițiativă de profil: „Constelația veseliei".

BENIAMIN LASCĂR

NOI LA MAMAIA '70

PRIMATUL IDEII: O PROBLEMĂ PRINCIPALĂ

După trecerea în revistă a tuturor școlilor, tendințelor, curentelor și tehnicilor existente în filmul de animație, ediția a III-a a festivalului internațional de la Mamaia a confirmat accentul deosebit care se pune astăzi pe filmul-angajat. Ce altceva înseamnă aceasta dacă nu faptul că „tradiționala" accepție a desenului animat ca simplu divertisment (pentru adulți) ori ca feerie-basm (pentru copii) e desuetă, că nu mai corespunde realității? Se fac și acum în animație filme-divertisment și filme pentru copii, și toate au rostul lor, dar se fac mai ales filme în care, dincolo de tehnică (desen animat, păpuși, pictură sub aparat, cartoane decupate) ceea ce urmărim în primul rînd sînt ideile. Ca și în filmul cu actori interesează îndeosebi acele producții unde problemele societății contemporane constituie, deopotrivă, și teme și subiecte. A trecut de mult timpul experimentului steril, violent estetizant, care „amenința" animația: fascinația simplului joc al petelor de culoare, mai mari sau mai mici; după cum a trecut și timpul picturii formal animate. Palmaresul festivalului o dovedește cu prisosință.

În „O BOMBĂ LA INTÎMPLARE", realizat de francezul Jean François Languionie, o bombă cade, fără să explodeze, într-un oraș. Oamenii părăsesc localitatea așteptînd, undeva pe un deal, deznodămîntul tragic. În orașul pustiu sosește un necunoscut care-și face de cap. E lăsat în pace pînă în momentul în care, din balconul unei instituții bancare, aruncă delirant bancnotele depozitate acolo. Uitînd de bombă, oamenii se întorc în oraș și-l alungă pe cel care le batjocorise finanțele. Necunoscutul pleacă și-n urma lui, în timp ce oamenii adună de pe străzi bancnotele, bomba explodează. Din oraș n-a mai rămas decît un crater...

În „IMPRESIE", tema e lupta împotriva agresorului. Într-o manieră de nerepetat, personajele sînt... sticle de diferite forme și mărimi, finlandezul Seppo Suo Antilla ne oferă o versiune modernă a lui David și Goliath, vizînd primejdia agresiunilor din lumea contemporană...

Este sau nu primatul ideii problema principală a filmului de animație? La această întrebare adresată unui număr de participanți din diferite țări am primit următoarele răspunsuri:

Joy Batchelon (Anglia): **„Nu va trebui să părăsim animația tradițională, gen Disney, e nevoie să căutăm forme noi, dar și într-un fel și în altul să ținem seama că trebuie să afirmăm sau să negăm ceva. Desigur, într-un fel cînd e vorba de filmele pentru copii și în alt fel, chiar cu vehemență, cînd ne adresăm celor maturi care trăiesc în aceeași lume în care trăim și noi autorii filmelor. Problemele de viață ale publicului nostru sînt aceleași cu ale noastre...".**

Criticul mexican **Vladimir Tarta: „Animația este diversificată nu prin tehnică ci prin utilitatea ei. Filme-reclamă, filme pentru copii, filme TV și filme pentru adulți. Toate au nevoie de idei. Una este ideea luptei dintre bine și rău care apare în filmele-basm pentru copii și una e ideea politică dintr-un film care se adresează celor maturi într-un film de proiecție de cîteva minute. Societatea modernă, denumită și societatea de consum, implică nu numai consumuri de bunuri ci și de... idei. Dacă nu știe să le ofere, și animația ca și orice artă, nu are cum să se justifice".**

William Littlejohn (S.U.A.): „Fiind membru al juriului nu-mi pot permite decît următorul răspuns: alegerea noastră va fi un răspuns la întrebarea dumneavoastră".

(N. A. Palmaresul oglindind opțiunea juriului internațional a răspuns afirmativ).

Ivan Ivanov-Vano (U.R.S.S.): „Exigența ce caracterizează selecția filmelor participante la festival include atît nivelul artistic al filmelor de animație cît și ideile conținute de ele. Din punctul acesta de vedere putem ti mîndri de pledoaria pentru pace, libertate și fericire pe care o fac filmele prezentate la Mamaia".

Jiri Brdecka (Cehoslovacia): „Cred că întrebarea vizează doar aspectul formal al unor filme experimentale în care în afara unor succesiuni cromatice nu există altceva. Altfel, cum fără idei? Primatul ideii îl înțeleg printr-o mai mare atenție acordată problemelor majore ale omului contemporan. Și nu atît asupra aspirațiilor sale cît asupra realităților sale...".

„Ediția din acest an a fost un duș rece pentru animația românească". Părerea aparține criticului Florian Potra, membru în juriul FIPRESCI. Iar, Ion Popescu-Gopo, președintele juriului, în interviul acordat televiziunii la finele festivalului, în alți termeni vizînd selecția românească, ajungea la aceeași concluzie.

E vorba doar de o greșită selecție sau, pur și simplu, animația noastră trăiește în umbra unei trecute glorii?

În afara „Pelicanului de argint" de Adrian Petringenaru pentru filmul „ÎN PĂDUREA LUI ION", adaptare liberă după un basm ardelean din colecția lui Ion Pop Reteganul, singurele noastre filme care „aveau aerul" că aparțin animației românești au fost: „DEFECT" de Virgil Mocanu și „GARDUL" de Gelu Mureșan. În rest, exerciții pe teme date: o variantă modernă dar inexpresivă a unui basm binecunoscut „ALTĂ SCUFIȚĂ ROȘIE" (realizator Geta Brătescu), o ilustrare a Rapsodiei I-a de George Enescu: „PE UN PICIOR DE PLAI" (realizator Ștefan Munteanu), un experiment („CALOMNIA CALOMNIEI" de Bob Călinescu) în care celebra „arie a calomniei" sonoriza lente mișcări cromatice, etc. etc.

Ne-a lipsit, excluzînd „DEFECT", și **umorul și actualitatea,** prezentîndu-ne așa cum greșit sîntem orientați în animație la ora actuală, în exclusivitate dedicați doar filmelor pentru copii.

ANIMAȚIA ȘI PUBLICUL, SAU CUM SĂ FACEM CA ACESTE FILME SĂ AJUNGĂ LA PUBLIC

Nici unul dintre filmele prezentate la acest festival nu a fost achiziționat pentru piața internă. În acest fel publicul nostru, pe care de atîtea ori îl bănuim, sau chiar îl acuzăm, că a rămas la modul de înțelegere al filmelor de animație de acum 20—30 de ani, nu are posibilitatea să fie la curent cu ce se întîmplă în lumea artei animate. După cîte știm, aceste filme costă foarte puțin și încă nu e timpul trecut să achiziționăm măcar filmele premiate (cu „pelicanii" de aur și argint) și să oferim într-o sală anume un program special care ar însemna o punere la zi a acestui public cu școlile, curentele și tendințele filmului de animație. Mai ales că girul „Mamaia '70" ar fi un eficient și ieftin mijloc de reclamă. Nu de alta, dar a trecut de mult vremea ca prezentarea pe ecrane a acestui gen de filme să se facă sub „protecția" filmului cu actori, ca un simplu adaus. Dacă nu putem avea o sală specializată cel puțin să specializăm un program anume pentru popularizarea filmului de animație.

TUDOR STĂNESCU

PRO și CONTRA

O sugestie pentru „RAMPA" televiziunii

Găzduind o discuție despre „Staglunea teatrală 1969—1970" la teleemisiunea „Rampa" de luni seara s-a făcut între altele următoarea obiecțiune la care subscriem: de ce au lipsit de pe scenele noastre cele mai bune piese ale dramaturgiei române? De ce au lipsit din repertoriu autori dintr-o listă care începînd cu I. L. Caragiale se poate termina cu Al. Kirițescu, G. M. Zamfirescu? Dintre alte „De ce"-uri, există însă unul foarte discutabil. Criticul V. Răpeanu, incriminînd pe drept cuvînt „obiecțiile gratuite" ale unor cronicari teatrali care neagă dramaturgia contemporană, pare a fi găsit o soluție salvatoare: să fie rejucate cu o distribuție nouă și „chiar" (termenul aparține domniei sale) cu o viziune nouă, piese mai vechi, din deceniul trecut. Cum știm că unor „obiecții gratuite" nu li se poate răspunde cu alte obiecții sau soluții gratuite ar fi fost firesc să știm și despre care piese este vorba. În orice caz, în aceeași discuție, V. Răpeanu era de părere că nu prea stăm deloc bine cu dramaturgia contemporană. Cum tot ne aflăm între două stagiuni, credem că ar fi de tot interesul o serie de „repertorii posibile" propuse de criticii noștri teatrali. Seria acestor repertorii poate începe, eventual chiar cu cei pe care l-ar propune V. Răpeanu. Este și o sugestie pe care ne îngăduim s-o facem Rampei de la televiziune.

S. T.

O inițiativă meritorie: „EXPOZIȚIA DE ARTĂ DECORATIVĂ"

În atmosfera de vacanță care a încetinit ritmul „ieșirilor" artistice la public, printre seri de dans — refugii deconectante în ritmuri fierbinți — între repetițiile formațiilor artistice, și-a făcut apariția, în holul somptuos al Casei de cultură de pe Calea Rahovei, o explozie de culori și forme imprimate în metal, pe sticlă, pe pînză: „o expoziție de artă decorativă". În urmă cu 8 luni, la inițiativa unui instructor iubitor al artei plastice — Teodora Ionescu — a luat naștere un cerc de artă plastică și decorativă, primul organizat în cadrul unei case de cultură. Într-o cameră mică, atelierul s-a improvizat întîi sumar, cu mijloace și materiale modeste, cîteva mese, cîteva șevalete, resturi de metal sau pînză. Acum atelierul poartă amprenta unor mîini dibace, dăruite cu talent și, mai mult, cu foarte multă pasiune, căutînd și exprimînd frumosul într-o diversitate de forme plastice. Pereți, vitrinele sînt încărcate, compunînd o a doua expoziție aflată încă în momente de lucru și finisare. Cercul întrunește astăzi 35 de membrii și între ei întîlnim elevi, studenți, muncitori, pensionari. Cercul expune acum pentru a 4-a oară (primele trei expoziții au fost de pictură și artă decorativă), iar abundența lucrărilor aflate-n atelier prevestesc noi și fructuoase confruntări cu publicul. În expoziția actuală am cunoscut 5 dintre membrii fondatori ai acestui original loc de creație: Teodora Ionescu, Georgeta Brihălescu (funcționară), Dan Marinescu (arhitect), Alex. Vasilescu (electrician), Gh. Carapavel (mecanic).

Am reținut umorul dezinvolt al măștilor populare ale Georgetei Brihălescu, formele sculpturale, dantelate în arcuri malestuoase de către Alex. Vasilescu („Venus și Amor", „Scut dacic", „Scheiul Brașovului") și ingeniozitatea podoabelor filigranate în duritatea metalului de arhitectul Dan Marinescu.

Expoziția de artă decorativă a Casei de cultură a sectorului 6 ni se pare un punct cîștigat pe linia diversificării formulelor de atragere la activitățile unei case de cultură, a valorificării sub egida ei a talentelor.

L. MOLDOVAN

„AVENTURA"

(Urmare din pag. I)

picioarele rezemate de scărița care pornește din corpul elicopterului și cu jumătate de trunchi acolo sus, lîngă piloți, unica punte de legătură între oamenii care încă nu și-au revenit bine din emoții și cei care urmează să le întregească drumul spre salvare. Mîna se încleștează pe mansă. Mai sînt cîțiva kilometri pînă la mulțimea care bătătorește sub tălpi uscatul. 2, 5 minute. În sfîrșit, pasărea zgomotoasă a atins pămîntul. Elicea frîntă — „pașaportul pentru dincolo", cum o numesc elicopteriștii — este trimisă la Baia Mare. Peste cîteva ore, aparatul vindecat se ridică în aer.

Cineva a semnalat că în podul unei case se află un om nehrănit de două zile. Bondarul se învîrtește peste întinderea nesfîrșită de apă. Deodată, o pată roșie. De la ușa podului din țiglă purpurie, o rufă albă, transformată în semnalizator, transmite o chemare disperată. Nu este loc de aterizare. Elicopterul stă „la punct fix", adică suspendat pe o punte invizibilă între cer și pămînt, în timp ce din el, cablul salvator își face loc spre ușa podului. Omul l-a prins, s-a legat cu centura de siguranță. E timpul ca macaraua să-l aducă în corpul aparatului.

Dar... ceva nu-i în regulă. Teama, groaza orelor nesfîrșite de coșmar i-au încleștat naufragiatului mîinile de ușa podului. În zadar toate semnalele, toate strigătele. Nu-și poate desprinde mîinile. „Eram între ciocan și nicovală — își amintește maiorul Nicolae Licu. Stătusem 45 de minute la punct fix și staționarea aceasta „pe gol" devenea din ce în ce mai primejdioasă. Pe de altă parte, nici să-l lăsăm acolo n-am fi putut".

Tehnicul de bord învîrtește manivela. Cablul se urnește din cale afară de greu. A ajuns sus o bucată uriașă de țiglă, smulsă împreună cu omul de acolo, din podul înecat între ape.

— Ce ați făcut după ce v-ați întors din misiune?

— Antrenamente. Program obișnuit...

Încerc o discuție despre aventură cu acești oameni.

— Aventura... îmi răspunde locotenentul Adrian Orza. Așa o numiți dv. în ziare. De fapt, **asta e munca noastră.** Uneori, mai periculoasă. Alteori, zile în șir, antrenamente nesfîrșite, exerciții sportive de tot felul, care unora le-ar părea plicticoase.

Nicolae Cristea, maistru militar pe unul dintre cele mai perfecționate aparate, mai are o „profesiune" în timpul liber — pictura.

— Încerci vreodată sentimentul aventurii, al plonjonului în necunoscut?

— În pictură, da. (zîmbește). **Aici** mă hazardez, în această încercare a mea de a da contur unor lucruri care îmi frămîntă mintea. Dincoace, meseria-i meserie. Cu satisfacțiile și riscurile ei.

„Istoria aviației — îmi spunea colonelul Ioan Ghinea, comandantul unității — e scrisă cu sînge. S-ar putea ca mulți dintre oamenii noștri de frunte să fi venit aici atrași de riscurile pe care le presupune profesia. **Aviația nu este, însă, o meserie a hazardului, ci un sistem dirijat de lucru,** care reclamă o disciplină mai severă ca oriunde și... foarte multă prudență".

S-ar putea să vi se pară curios, dar tot despre prudență mi-a vorbit și Teodor Bîrnea, geolog. Zgîrcit la vorbă, omul acesta care își petrece jumătate din an „pe coclauri" (expresia îi aparține), povestește cu voită platitudine o întîmplare care a avut loc acum un an.

„Eram pe aici, prin Carpați. Grupa noastră avea 4 oameni. Ne-am lăsat lucrurile la corturi și am plecat vreo doi kilometri mai încolo. Cînd ne-am întors seara, mincarea noastră dispăruse. Nici acum nu se știe exact ce a fost. Și, colac peste pupăză, pornește peste noapte o ninsoare și o vijelie ca iarna. În sat n-aveam cum ajunge, încălțați cu sandale. Peste două zile, trebuia să expediem și niște probe pe care nu le recoltasem încă. Ne-am hotărît să rămînem. Mai aveam niște zahăr. Am făcut ceai de ierburi, am mîncat niște ciuperci (nici unul nu ne pricepeam prea bine care-s otrăvitoare, dar s-a nimerit să nu fie nici una). Și am dus-o așa, două zile, pînă ne-am terminat treaba. Ne-au degerat niște degetele de la picioare, dar s-au vindecat repede. Vi se pare interesant?"

Îi răspund cu o întrebare:

— Ceea ce mi-ați povestit, este de domeniul aventurii?

— Asta ar mai lipsi! Munca noastră e destul de căptușită cu întîmplări și mai și. Dar nimic nu se petrece la întîmplare. **În meseria noastră, aventura este, dacă vreți, un punct de incidență și nu o coordonată stabilă.** Ceea ce v-am povestit face parte din capitolul „riscurile meseriei" și de multe ori asemenea necazuri pot fi evitate.

— Ce calități trebuie să aibă un geolog?

— Să-i placă meseria și să fie foarte disciplinat. Și prudent.

Nu există, așadar — m-au asigurat oamenii pe care îi invidiam pentru viața lor neobișnuită — meserii ale riscului. **Există situații neobișnuite,** în care sîntem nevoiți să acționăm împotriva legilor nescrise ale hazardului. **Dar meseria rămîne o aventură numai prin finalizare** și acest lucru este valabil pentru fiecare dintre cele peste 10 000 de meserii care se practică la ora actuală.

SIMPLĂ CHESTIUNE DE CONJUNCTURĂ?

A. E. Horoocks, un psiholog american, susține că „adolescența **nu este un mod necesar, o epocă de vijelie și frămîntare,** dacă individul nu se găsește într-un mediu înconjurător care să-i înfățișeze necontenite restricții și frustrări, față de care individul nu este pregătit și pentru care nu are soluții adecvate."

Așa să fie? **Trăim într-o epocă a performanțelor de tot felul.** Incontestabil avantaj pentru generația care beneficiază de potențial energetic maxim tocmai într-un asemenea moment. Nu trebuie însă pierdut din vedere reversul medaliei. **Eroi nu pot și nici nu trebuie să fie toți tinerii,** în pofida faptului că la fiecare dintre ei există disponibilități pentru aceasta. Tineretul țării se numără în milioane. **Ciți pot să se individualizeze la cotele pe care le atribuim, în genere, performanței, faptului ieșit din matca obișnuită?** Milioanele de care vorbeam sînt răspîndite ca furnicile pe ogoarele patriei, își consumă jumătate din existență în fabrici și uzine sau își aduc obolul la economia țării dintre cei patru pereți ai unui birou. Există momente — cum ar fi cel pe care nu l-am dori repetat niciodată, al luptei cu apele — cînd fiecare, indiferent de funcția și poziția în societate, poate acționa ca un veritabil erou. Asemenea momente nu se ivesc însă în fiecare zi, iar **predispoziția spre aventură este un tapt permanent.** De aici explicația opțiunii unora pentru aventura în sens negativ, pentru recalcitranță și violență. De altfel, Françoise Giroud, directoarea „L'Express"-ului, se întreabă dacă „violența n-ar fi oare ca și electricitatea, nici bună, nici rea, ci, pur și simplu, energie?" Dacă lucrurile stau așa — și numeroase argumente vin în sprijinul acestei ipoteze — inseamnă că **totul este o chestiune de dirijare și autodirijare.** Totul este să știm cum să strunim ingeniozitatea și s-o acordam unor coordonate majore.

Un singur exemplu. Undeva, în Drumul Taberei, se află Uzina de mașini electrice. Pentru peste o mie de tineri, halele spațioase, populate cu mașini de tot felul, au devenit un decor familiar. Se lucrează și se asamblează piese pentru motoare. Aparent, nimic neobișnuit. Ceea ce dă alte dimensiuni muncii de acolo este, dacă vreți **sentimentul participării la întreg.** Panourile de la intrare refac circuitul prin lume al produselor care părăsesc poarta uzinei. Unul din muncitori îmi spunea că o părticică din el însoțește fiecare motor care pleacă într-o călătorie nemaipomenit de interesantă. Îmi arată spre o mașină:

— Pe aceasta o vopsim în roșu. Merge în India și, știți, acolo sînt niște insecte care atacă metalul. Singura culoare care le rezistă, e roșul acesta.

Senzația plenitudinii, viziunea ansamblului din care munca lui nu e decît un moment, dar unul necesar, **este un remediu sigur pentru rutină, pentru morbul plictisului.**

Stăteam de vorbă acum cîtva timp, la 800 metri înălțime, cu macaragiul care comandă cea mai înaltă macara de la Porțile de Fier. Opt-zece ceasuri și chiar mai mult, singur într-o colivie suspendată între cer și pămînt.

— Nu te plictisești aici?

M-a privit cu o uimire nițel ironică.

— De aici se vede tot șantierul. Dv., dacă vă uitați o jumătate de oră o să vi se pară neschimbat. Să știți că în fiecare zi e altfel, în fiecare zi se mai întîmplă ceva. Imposibil să te plictisești.

Într-adevăr, acolo, în inima unui crîmpei de viață, la geneza căruia participi **efectiv,** nu mai e timp de angoase.

Și cîte alte asemenea locuri, unde sentimentul aventurii există fără să se petreacă în tapt nimic neobișnuit! Totul e să știi să-l vezi.

Aventura, mod de existență într-o junglă al cărei zeu suprem este hazardul, nu are ce căuta într-o lume ca a noastră. **În socialism, aventura este mai posibilă ca oriunde.** Dar nu concepută ca o formă de evadare, pentru că aici, libertatea individului este un fapt incontestabil, ci **ca o formă de creație autentică.**

Aventura cu A mare, inseamnă angajarea ambițioasă într-un punct oarecare din cîmpul activ de consumare a energiei. Ea poate îmbrăca forme multiple: există o aventură a faptului unic, alta de bogată emulație a spiritului etc. Acestea fac obiectul unei dezbateri la care vă invităm să participați, pentru că a încerca să elucidăm fără ajutorul dv. toate fațetele noțiunii, înseamnă o aventură cu foarte puțini sorți de izbîndă.

ARTIȘTI IUGOSLAVI ÎN TURNEU

În cadrul legăturilor artistice statornicite între Teatrul popular din Virșeț și Teatrul de Stat din Timișoara, între 28 iunie—1 iulie, colectivul Teatrului iugoslav a întreprins un turneu în mai multe localități din județul Timiș. Cu acest prilej, artiștii iugoslavi au făcut cunoscută spectatorilor din Timișoara și din comunele Diniaș, Sînmartinul sîrbesc și Variaș, una din cele mai populare piese jucate pe scena teatrului din Virșeț — comedia „Popa Cira și popa Spira" de Stevan Sremac.

În semn de solidaritate frățească, cu poporul nostru, greu încercat de recentele calamități, direcțiunea teatrului din Virșeț a anunțat depunerea tuturor sumelor bănești, realizate în acest turneu la fondul de refacere a zonelor calamitate.

(Agerpres)

Vom smulge pămîntului tot ce poate oferi, vom executa exemplar lucrările de întreținere și recoltare

Telegrame adresate Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Țărănimea cooperatistă, toți lucrătorii de pe ogoare din JUDEȚUL BRAȘOV au primit cu viu interes și satisfacție chemarea înflăcărată, pătrunsă de înalt sentiment patriotic, lansată județelor țării de Consiliul uniunii județene a cooperativelor agricole de producție Teleorman.

Conștienți de importanta deosebită pe care o are agricultura în dezvoltarea economiei naționale, în asigurarea pîinii poporului, lucrătorii din unitățile agricole ale județului Brașov se angajează ca, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, să facă tot ce le stă în putință pentru a smulge pămîntului recolte bogate și să livreze statului peste plan cantități sporite de produse agricole. Cu toate că și în județul nostru au fost inundate peste 26 000 hectare, în mare parte semănate cu diferite culturi, și că timpul nefavorabil a stînjenit mult refacerea culturilor distruse și întreținerea celor neatinse de calamități, diminuînd producția agricolă, sintem hotărîți să muncim în mod exemplar, să nu precupețim nici un efort pentru a recupera cît mai mult posibil din pagubele suferite, pentru a ne aduce contribuția la asigurarea fondului centralizat al statului pe acest an.

Astfel, la grîu, orz, orzoaică, cartofi, precum și la lapte de vacă ne vom achita obligațiile contractuale. Totodată, vom livra peste plan : 6 000 tone legume, 700 tone carne, 1 milion de ouă și vom depăși cu 500 capete efectivele de taurine planificate pentru sfîrșitul acestui an în C.A.P.

Răspunzînd cu același entuziasm patriotic, lucrătorii din fermele și întreprinderile agricole de stat, la rîndul lor, vor vinde statului peste plan : 300 tone legume, 550 tone carne, 500 000 ouă și 6 000 hl lapte de vacă.

Comitetul județean de partid, exprimînd voința unanimă a țăranilor cooperatori români, maghiari și germani, dragostea lor fierbinte față de partid și guvern, vă încredințează, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că angajamentele asumate vor deveni fapte, înțelegînd că numai în acest fel ne putem aduce contribuția la continua înflorire a patriei noastre socialiste, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate.

COMITETUL JUDEȚEAN BRAȘOV AL P.C.R.

Țărănimea cooperatistă din JUDEȚUL BIHOR a luat cunoștință de chemarea cooperativelor de producție din județul Teleorman, de a spori contribuția la creșterea producției agricole și a vinde statului peste plan cît mai multe produse agroalimentare.

Deși agricultura din județul nostru a fost afectată de inundații — fiind compromise culturi de pe mari suprafețe — oamenii muncii din județ, în frunte cu comuniștii, se alătură eforturilor unit al întregului popor pentru înlăturarea pagubelor cauzate de calamitățile naturale ce au avut loc.

La adunările ce au avut loc, țăranii cooperatori s-au angajat să depună o muncă entuziastă, în vederea creșterii producției agricole vegetale și animale și să valorifice la fondul central, peste plan, din producția C.A.P., din contribuția membrilor cooperatori următoarele cantități :

— legume 3 500 tone ; cartofi 2 150 tone ; sfeclă 1 000 tone ; cînepă fuior 800 tone ; struguri 210 tone ; fructe 180 tone ; carne 150 tone ; ouă 100 000 buc.

Pentru realizarea sarcinilor de plan și a angajamentelor suplimentare, țărănimea din județ este hotărîtă să nu precupețească nici un efort, să muncească din zi și pînă în noapte, să execute la timp lucrările de întreținere a culturilor și să recolteze fără pierderi.

Dînd o înaltă apreciere politicii interne și externe a partidului, grijii și sprijinului deosebit ce ne-a fost acordat, vă asigurăm, iubite tovarășe Ceaușescu, că activul comitetului județean de partid, țăranii cooperatori, toți oamenii muncii din județ sîntem hotărîți ca prin munca și rezultatele noastre să contribuim la înfăptuirea politicii partidului — pusă în slujba patriei noastre socialiste.

COMITETUL JUDEȚEAN BIHOR AL P.C.R.

Țăranii cooperatori români și maghiari din JUDEȚUL SĂLAJ au luat cunoștință de chemarea patriotică a cooperatorilor din județul Teleorman de a spori eforturile pentru creșterea producției agricole și a vinde statului însemnate cantități de produse peste cele contractate.

Agricultura județului nostru a avut de suferit pierderi mari de pe urma stihiilor naturii, fiind inundate culturile de pe 19 406 ha, ceea ce a diminuat simțitor producțiile agricole. Conștienți că pentru înlăturarea pierderilor provocate de calamitățile naturale este nevoie de o muncă entuziastă, neobosită, țăranii cooperatori din Sălaj sînt hotărîți să recupereze suprafețele inundate și să le însămînțeze cu culturi adecvate, să sporească suprafețele însămînțate cu culturi duble, să asigure recoltatul în perioada optimă și fără pierderi, să folosească din plin timpul și mijloacele de care dispun pentru a smulge pămîntului tot ce poate da în aceste condiții deosebite. Totodată, ei vor acorda o mare atenție îngrijirii și hrănirii animalelor în cele mai bune condiții, recoltării și depozitării furajelor, pentru realizarea și depășirea efectivelor de animale și a producțiilor planificate.

Chibzuind asupra posibilităților de care dispun, cooperativele agricole de producție, țăranii cooperatori din județul nostru au hotărît să valorifice în acest an la fondul centralizat al statului, peste prevederile planului, 647 tone carne și peste 4 300 hl lapte.

Hotărîtă să participe cu hărnicie la efortul general al națiunii noastre, țărănimea cooperatistă de pe aceste meleaguri asigură conducerea partidului, pe dumneavoastră personal, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că va munci din zori și pînă în noapte pentru realizarea angajamentelor asumate, contribuind astfel la înflorirea scumpei noastre patrii.

COMITETUL JUDEȚEAN SĂLAJ AL P.C.R.

Alături de întregul nostru popor, țăranii cooperatori, toți lucrătorii români și maghiari din agricultura JUDEȚULUI HARGHITA au primit cu deosebit interes înflăcărata Chemare a cooperativelor agricole de producție din județul Teleorman și sînt hotărîți de a munci cu eforturi înzecite și cu un înalt spirit de răspundere pentru reducerea efectelor negative ale calamităților naturale și obținerea unor producții agricole maximum posibile.

Vă raportăm tovarășe secretar general, că, deși timpul nefavorabil a îngreunat desfășurarea normală a lucrărilor de plantare a cartofilor, cultură cu pondere în județ, în urma consultării specialiștilor și a producătorilor, am hotărît să continuăm cu această lucrare pînă la realizarea integrală a planului.

Am întreprins acțiuni importante în vederea combaterii eroziunii solului, îndeosebi pentru oprirea procesului de degradare provocat de inundații și ploile torențiale care s-au abătut și asupra acestor zone ale patriei.

Ținînd seama de faptul că peste 70 la sută din întreaga suprafață agricolă a județului o constituie pajiștile naturale, am luat măsuri de întreținerea și fertilizarea acestora. Astfel, față de 24 000 de hectare cît ne prevăzusem, s-au realizat, pînă la sfîrșitul lunii iunie, astfel de lucrări pe o suprafață de 47 000 de ha, ca urmare s-au creat condiții bune pentru asigurarea unei baze furajere corespunzătoare în unitățile agricole, ceea ce ne va permite să livrăm la fondul de stat, peste prevederile de plan, 300 tone carne bovine și ovine.

Vă asigurăm, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că organizația județeană de partid, toți oamenii muncii, români și maghiari, din agricultura județului Harghita, în frunte cu comuniștii, își vor consacra toate eforturile, întreaga lor energie, pricepere, muncind zi și noapte pentru a-și aduce o contribuție deplină la dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, la creșterea producției agricole vegetale și animale, la dezvoltarea întregii economii naționale.

COMITETUL JUDEȚEAN HARGHITA AL P.C.R.

Alături de întregul nostru popor, țăranii cooperatori din JUDEȚUL HUNEDOARA, luînd cunoștință cu viu interes de chemarea adresată de Consiliul Uniunii județene Teleorman a Cooperativelor Agricole de Producție, sînt hotărîți să contribuie cu toate forțele materiale și umane la îndeplinirea și depășirea prevederilor de plan, în vederea asigurării fondului central de produse agricole al statului.

Înțelegînd situația grea, creată în urma inundațiilor și a celorlalte calamități naturale care au lovit puternic cea mai mare parte a cooperativelor agricole de producție de pe cuprinsul județului, sub impulsul mobilizator al comuniștilor, ei se angajează :

— să reînsămînțeze toate cele 8 000 ha calamitate cu porumb, legume și plante furajere ;

— să însămînțeze 6 000 ha cu culturi duble ;

— să-și sporească eforturile pentru întreținerea la timp a culturilor prășitoare și recoltarea fără pierderi a cerealelor ;

— să livreze peste sarcinile de plan ale acestui an 300 tone carne ;

În scopul obținerii acestor realizări, organizațiile de partid, conducerile unităților și cadrele tehnice vor întreprinde noi măsuri pentru organizarea superioară a muncii în cadrul fermelor zootehnice, realizarea efectivelor de animale planificate, crearea unor condiții de îngrijire și hrănire care să permită obținerea unor randamente superioare la toate speciile și categoriile de animale. De asemenea, se va urmări folosirea intensivă și aplicarea tehnologiilor înaintate în îngrășătoriile de tineret bovin și ovin. O deosebită atenție se va acorda recoltării, transportului și conservării tuturor resurselor de nutrețuri, înlăturînd la maximum posibil pierderile de furaje.

Exprimîndu-și și cu acest prilej recunoștința pentru grija ce o poartă conducerea partidului, dumneavoastră personal, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, dezvoltării și modernizării agriculturii, Comitetul județean Hunedoara al P.C.R., Consiliul Uniunii Județene a C.A.P., întreaga țărănime cooperatistă din județ, vor face totul pentru a contribui, alături de întregul nostru popor, la refacerea și dezvoltarea economiei naționale, la înfăptuirea programului măreț de înflorire continuă a patriei noastre socialiste.

COMITETUL JUDEȚEAN HUNEDOARA AL P.C.R.

AGENDA

Comitetul Central al Partidului Comunist Român a trimis următoarea telegramă celui de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist din Japonia :

Dragi tovarăși,

În numele comuniștilor și al întregului nostru popor, Comitetul Central al Partidului Comunist Român vă transmite dumneavoastră, delegați la cel de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist din Japonia, tuturor comuniștilor, clasei muncitoare și oamenilor muncii japonezi un cald salut frățesc și cele mai sincere urări de succes.

În țara noastră este urmărită cu vie simpatie și solidaritate internaționalistă activitatea Partidului Comunist din Japonia — partid cu o îndelungată tradiție de luptă revoluționară — pentru slujirea intereselor vitale ale clasei muncitoare, ale poporului japonez. Dăm o înaltă prețuire succeselor de seamă obținute de partidul dumneavoastră, activității laborioase pentru făurirea unui larg front unit al forțelor democratice în lupta pentru o Japonie pașnică, democrată, independentă și prosperă.

Detașament puternic al mișcării comuniste internaționale, Partidul Comunist din Japonia și-a cucerit un bine-meritat prestigiu prin lupta sa împotriva imperialismului, pentru cauza păcii, colaborării și înțelegerii între popoare, prin eforturile consecvente depuse pentru realizarea unității mișcării comuniste și muncitorești, pentru promovarea în relațiile dintre partide a unor raporturi întemeiate pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului proletar, al autonomiei și egalității în drepturi, ale încrederii, stimei și respectului reciproc ale neamestecului în treburile interne ale altor partide.

Și cu acest prilej, ne exprimăm deplina satisfacție pentru relațiile de prietenie și solidaritate, statornicite între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Japonia, manifestîndu-ne, totodată, dorința de a dezvolta aceste raporturi tovărășești în interesul ambelor noastre partide și popoare, al întăririi unității mișcării comuniste internaționale, a tuturor forțelor angajate în lupta pentru pace, democrație, independență națională și socialism.

Vă urăm, dragi tovarăși, cel mai deplin succes în desfășurarea lucrărilor și în îndeplinirea hotărîrilor Congresului, în lupta ce o duceți pentru triumful idealurilor de pace, democrație și socialism.

Trăiască Partidul Comunist din Japonia !

Trăiască prietenia dintre partidele și popoarele noastre !

Trăiască unitatea mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor antiimperialiste !

Cu prilejul Zilei învățătorului, numeroase cadre didactice : educatori, învățători și profesori, precum și comitete sindicale din învățămînt au trimis telegrame **Comitetului Central al Partidului, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU.** Slujitorii școlii își afirmă încă o dată hotărîrea de a nu-și precupeți energia și elanul pentru a transpune în fapte politica partidului și statului nostru, educînd tînăra generație în spiritul dragostei față de patrie, de Partidul Comunist Român, în spiritul umanismului socialist.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, s-a înapoiat miercuri seara în Capitală, venind de la San Francisco, unde a luat parte la reuniunea festivă, prilejuită de împlinirea a 25 de ani de la semnarea Chartei O.N.U.

În ziua de 1 iulie a avut loc ședința lărgită a prezidiului Academiei de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România, la care au participat reprezentanți ai unor organe centrale, directori de institute, oameni de știință și cadre didactice. În cadrul ședinței, prof. univ. Miron Constantinescu, președintele Academiei, a prezentat darea de seamă asupra activității Academiei în perioada februarie-iunie, proiectul principalelor direcții de cercetare științifică pentru perioada 1971-1975 și al principalelor teme de cercetare pe anul 1971.

Miercuri, la Ministerul Afacerilor Externe a fost semnată Convenția consulară dintre Republica Socialistă România și Regatul Belgiei.

Societatea de comerț exterior poloneză „Varimex" din Varșovia a deschis, miercuri dimineața, o expoziție tehnică în sala din Aleea Alexandru nr. 12 din Capitală.

Cronica U.T.C.

Miercuri seara s-a înapoiat în capitală, venind de la Moscova, o delegație a U.T.C. formată din tovarășii : Galin Vlad, șef de sector al C.C. al U.T.C., Cațavei Victor, muncitor la Uzina de vagoane Arad, Kiraly Matei, student la Institutul politehnic din Galați, Sima Dumitru, tehnician la C.E.I.L. Pitești și Zăgănescu Dan, inginer la Uzinele „23 August" din București, care, la invitația C.C. al Uniunii Tineretului Comunist Leninist, a participat la Întîlnirea tinerilor inovatori și fruntași în producție din țările socialiste.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, au fost de față activiști ai C.C. al U.T.C.

SPORT • SPORT •

ETAPA A XXIV-A, SUB SEMNUL SURPRIZELOR

...ȘI AM VĂZUT „MEXICANI" TRIȘTI!

Etapele acestui început de maraton fotbalistic — 3 meciuri în 8 zile — ne captivează doar dintr-un singur punct de vedere : cel al elementului surpriză care nu lipsește și dă farmec luptei din arenă. Cît despre calitatea fotbalului practicat de mai toate echipele, e mai greu de făcut aprecieri pozitive. Fie și parțial. E, într-adevăr dificil să joci fotbal în iulie, fie și de la orele 18 în sus. Fotbaliștii noștri-s capricioși, acum le arde, probabil, mai degrabă de plajă ori de răcoarea pădurilor. Finalul campionatului devine cu fiecare etapă o povară, un calvar.

Aceste gînduri ni le-a întărit și mai mult partida dintre Dinamo și Farul, pe care am urmărit-o, de la un cap la altul, cu sufletul la gură, nu pentru că ar fi furnizat un spectacol à la „El Mundial", ci pentru întîmplările și situațiile imprevizibile de pe teren. Constănțenii, veniți în București fără visuri de victorie, se-ntorc pe malul mării în triumf. El au învins cu 3—2 pe prea puțin ambițioșii elevi ai lui Nicușor, cărora, se pare că rezultatul din Bănie le-a umflat speranțele într-o ascensiune spre titlu mai mult decît indică barometrul posibilităților reale. Cu cele 2 puncte pierdute pe teren propriu, Dinamo este, practic, exclusă din lupta pentru trofeu. Ea produce o amărăciune de proporții superlativ. Nu rezultatul — în fotbal cîte nu se întîmplă ? — este pilula amară servită microbiștilor echipei din Ștefan cel Mare, cît jocul slab, de o manieră rar întîlnită la această formație. E greu de definit, exact, la repezeală, principiile tactice, strategia echipei, întrucît nu se evidențiază în joc. Are sau nu are, sînt sau nu sînt aceste idei — nu putem ști. Dar, în schimb, vedem că cel mai slab compartiment este apărarea. Andrei s-a întrecut pe sine în gafe iar Lică Nunweiller greșește, la această vîrstă, cît într-un campionat întreg. El este un iscusit acar care, altruist și generos deschide larg culoare spre buturile proprii. Vine o vreme cînd balonul refuză să te mai asculte. Lucescu persistă în criza de formă din Mexic. Dumitrache trăiește în umbra vedetei, iar Dinu nu poate duce singur o echipă în spate. În contrast, apreciem jocul Farului, cu o bună orientare tactică — arma cu care și-a îngenuncheat adversarul, contraatacul — meritele cele mai mari revenind în primul rînd jucătorilor Caraman, Sasu, Tufan, Kallo și Badea. El au pus bine în aplicare o formulă ultraconsacrată, devenită aproape banală, dar ce contează dacă dă rezultate : toți în apărare, și reacție promptă în atac. Și astfel, iată, că de astă dată am văzut „mexicani" triști...

Liderul Rapid, în Valea Jiului, a trăit senzația și emoția tare a victoriei, doar 30 de secunde. Naidin le-a spulberat-o. Dar, vorba cîntecului, strop cu strop... se-adună punctele. Adversarul ei la titlu, U.T.A., se apropie amenințător. Spectaculoasă revenire de formă : 8 victorii consecutive : terenul adversarului nu mai constituie pentru arădani un obstacol în drumul spre victorie... Nu-i rău cînd te simți ca acasă și printre străini. Se pare că duelul dintre Rapid — U.T.A. rămîne singurul tonic pentru suprastructura clasamentului, întrucît și Steaua, remizînd „acasă" cu ștegarii lui Valentin Stănescu, și-a diminuat substanțial șansele. Duminică întîlnește o echipă — „U" Cluj — întrată, se pare cu voia ei, în zodia disperării : dacă universitarii clujeni mai pierd un singur punct, soarta le este pecetluită, în vreme ce colegii lor din Copou, luați pe cont propriu de Coleac — ieri a marcat toate cele 3 goluri și tot el a fost autorul victoriei de duminica trecută de la Brașov — și traversați, peste ape destul de învolburate, în campionatul viitor. Încolo, în afară de resemnarea mureșenilor și de zbaterile crișenilor spre a evita soarta... Alemaniei Aachen — nu credem să fie Puiu Ionescu pîaza rea — pace și prietenie !

V. CĂBULEA

REZULTATE TEHNICE

Dinamo București — Farul	2—3 (0—2)
Steaua — Steagul roșu	0—0
C.F.R. Cluj — F.C. Argeș	2—1 (1—0)
A.S.A. Tg. Mureș — Dinamo Bacău	1—1 (1—0)
Politehnica Iași — Petrolul Ploiești	3—1 (2—1)
Crișul — „U" Cluj	2—0 (1—0)
Jiul Petroșani — Rapid	1—1 (0—0)
U.T.A. — Universitatea Craiova	2—1 (1—1)

CLASAMENT

Rapid	25	13	7	5	35—24	33
U.T.A.	24	15	2	7	38—31	32
Steaua	24	12	5	7	48—27	29
Jiul	25	12	4	9	32—28	28
Dinamo Buc.	24	12	3	9	42—32	27
Univ. Craiova	24	10	6	8	31—29	26
Dinamo Bacău	24	9	8	7	32—33	26
Farul	24	11	3	10	34—33	25
F.C. Argeș	24	9	6	9	40—33	24
„U" Cluj	27	7	9	11	33—36	23
Steagul roșu	24	9	5	10	28—32	23
Petrolul	24	8	6	10	26—29	22
C.F.R. Cluj	24	8	5	11	20—31	21
Politehnica	24	9	2	13	29—30	20
Crișul	24	8	4	12	30—38	20
A.S.A. Tg. M.	25	3	5	17	15—45	11

ETAPA VIITOARE

(5 iulie) :

U.T.A. — Dinamo București, Rapid — A. S. Armata, „U" Cluj — Steaua, Univ. Craiova — Jiul, Dinamo Bacău — Farul, F. C. Argeș — Politehnica, Petrolul — C.F.R. Cluj, Steagul roșu — Crișul.

INSTRUIRE, MUNCĂ ȘI ODIHNĂ

(Urmare din pag. I)

deschiderii taberei, tovarășul Ion Iliescu a spus în continuare :

— Este al doilea an de cînd U.T.C. se ocupă de pregătirea tineretului pentru apărarea patriei, atribuțiune nouă în cadrul activităților organizației noastre, sarcină de onoare încredințată de partid și de stat pentru pregătirea tineretului nostru. În complexul activităților de formare, de educare, de cultivare a sentimentelor patriotice, de dăruire pentru cauza progresului țării, poporului nostru, activitățile practice de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei ocupă un loc deosebit de important. Este o sarcină care revine fiecăreia din organizațiile U.T.C. și cu deosebire organizațiilor noastre din școli care cuprind cea mai mare parte a tinerilor de vîrstă premilitară. Dumneavoastră ați fost selecționate din rîndul utecistelor noastre absolvente ale clasei a X-a, deci eleve care pășesc în clasa a XI-a, pentru a deveni comandante de grupă. Sînteți deci, primele din promoția dumneavoastră care intrați în contact cu un asemenea program de pregătire aici în cadrul taberei unde vi se oferă cele dintîi noțiuni asupra activității care o veți desfășura în anul școlar care va începe în toamnă. Veți fi, deci, principalele noastre cadre care veți avea un contact nemijlocit cu masa colegelor dv. și va trebui să aduceți o contribuție importantă la realizarea programului de pregătire pentru apărarea patriei. Iată de ce va trebui să folosiți aceste două săptămîni într-o ambianță după cum văd plăcută și în general contextul pe care-l oferă această tabără, programul inedit, original, deosebit oarecum față de activitățile dv. — credem că și din acest punct de vedere vă va oferi multe satisfacții — să le folosiți din plin. Sînt convins că veți depune toate eforturile pentru a vă însuși bine aceste cunoștințe, pentru a deveni comandante destoinice ale grupelor de care veți răspunde în cursul unui an împreună cu celelalte cadre care se ocupă de pregătirea detașamentelor. Dv. sînteți factorii care înfăptuiți o bună pregătire, o bună instruire în cursul anului ce vine a tuturor elevelor, a tuturor celor care vor face parte din unitățile în care veți activa. De aceea, țin, ca în încheiere să vă urez succes deplin în activitatea pe care o veți desfășura în tabără, în activitatea de instrucție, în activitatea generală.

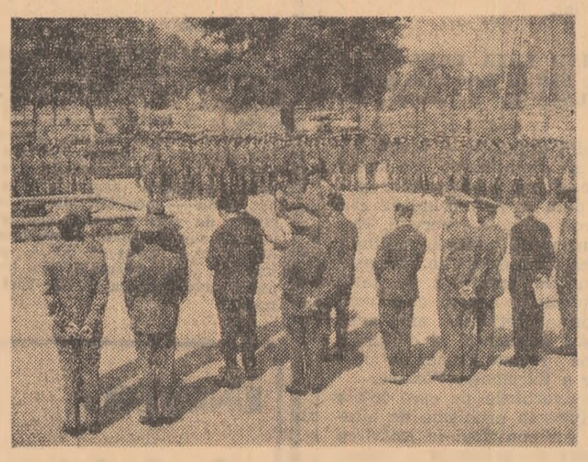

Înainte de a ieși pe cîmpul de instrucție, — ordinul de zi al taberei.

Imediat, după încheierea festivității s-a citit primul ordin de zi, prin care se anunța constituirea și componența comandamentului taberei, apoi s-a trecut la lucru pe detașamente. Tovarășul Ion Iliescu a făcut o vizită pe „cîmpul de instrucție", s-a întreținut îndelung cu viitoarele comandante de grupă, a vizitat cantina, dormitoarele, convingîndu-se de condițiile excelente care asigură o pregătire temeinică și în egală măsură clipe de recreere pentru elevi în vacanța mare.

Într-un cadru festiv și într-o ambianță de un pitoresc deosebit s-a deschis ieri tabăra specială de la Brădet—Săcele, din județul Brașov, pentru instruirea elevilor din licee, selecționați să devină comandanți de grupă în procesul de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei. **La festivitatea de deschidere a participat tovarășul Mircea Angelescu, secretar al C.C. al U.T.C.**

După trecerea în revistă a gărzii de onoare și primirea raportului din partea comandantului taberei, **tovarășul Mircea Angelescu** a declarat deschisă tabăra subliniind scopul și obiectivele acestei acțiuni în contextul sarcinei patriotice a tineretului de a se pregăti activ pentru apărarea patriei. Comandantul taberei a prezentat, apoi, succint activitățile de pregătire, arătînd că pe lîngă instrucția propriu-zisă și muncile patriotice ce se vor desfășura zilnic prin rotație de cîte un detașament pe Șantierul tineretului de la Timișul de Jos, elevii prezenți vor fi antrenați și la un bogat program ce va consta din întîlniri cu activiști de partid și de stat, veterani ai războiului, activități cultural-sportive, drumeții, vizite, vizionări de spectacole. La comanda „pentru înălțarea drapelului" cele cîteva sute de elevi veniți din județele Buzău, Covasna, Constanța, Tulcea și Brașov au intonat imnul patriotic „Trei culori". Festivitatea s-a încheiat în ritmurile unui marș intonat de fanfara militară, tinerii în uniforme albastre îndreptîndu-se spre locurile de desfășurare a programului stabilit. Chiar din prima zi a început activitatea pentru îndeplinirea unor obiective ale programului de pregătire, elevii de serviciu, în diverse posturi, preluîndu-și atribuțiile, totul dovedind o foarte bună și chibzuită organizare.

ADINA VELEA

★

În aceeași atmosferă s-a deschis și tabăra găzduită de Grupul școlar Unio Satu-Mare unde participă elevi din 7 județe ale țării. Cei care au luat cuvîntul cu acest prilej, activiști ai U.T.C. și ofițeri-instructori, au arătat că tabăra are de făcut față unor sarcini sporite atît în munca pe șantierele de construcție din municipiul Satu-Mare, cît și în pregătirea pentru apărarea patriei. Ei și-au exprimat convingerea că toți elevii vor răspunde prin fapte entuziaste de muncă și sîrguință — proprii tineretului nostru — încrederii acordate. Cot la cot cu cei peste 7 000 de tineri din țară încadrați în taberele de pregătire pentru apărarea patriei organizate de C.C. al U.T.C. tinerii din tabăra din Satu-Mare își vor aduce contribuția la vasta operă de reconstrucție și construcție inițiată la scara întregii țări.

După festivitate, detașamentele de tineri au plecat pe șantierele noilor blocuri de locuit de pe strada Viitorului din municipiul Satu-Mare, precum și la alte puncte de lucru urmînd ca paralel să participe și la instruire.

GAVRIL TONICA

Dacă teoretic era posibil

(Urmare din pag. I)

ne-a asigurat și nici acum nu ne asigură materialele — se scuză din cealaltă parte constructorul. Direcția agricolă, continuă să susțină inginerul **Mihai Licsandru** de la Întreprinderea de construcții montaj Argeș, convenise în plus să ne sprijine și cu oameni din unitățile cooperatiste. Meseriași avem destui, ne lipsește însă, forța de muncă necalificată.

Acesta este dialogul constructor — titularul de investiție. Și tensiunea la care el se poartă, nu atît pentru recuperarea termenelor din grafic depășite cum ar fi de așteptat, cît pentru dezvinovățirea unuia în fața celuilalt, nici nu întrevede pentru perioada imediat următoare o intensificare imediată a lucrărilor. La Văleni, unde combinatul avicol va trebui să intre parțial în producție încă din acest an — cu o hală de la 1 octombrie — constructorul abia de își face simțită prezența. Că aici ar exista șantier, îți dai seama nu după prezența muncitorilor, după atmosfera specifică ce te aștepți s-o întîlnești în astfel de locuri, ci doar după existența a două barăci destinate cazării și astea neterminate, după cîțiva stîlpi de beton și ceva săpături.

— Nu sînt oameni, nu avem cărămidă — ne explică maistrul Dumitru Coman. Trebuie să trecem la zidit dar cu cine și cu ce ?

Într-adevăr, cu cine și cu ce ? Să execuți o lucrare de milioane de lei cu 17 oameni ? Numai la săpăturile de fundație, la montajul stîlpilor de rezistență, la amenajarea și betonarea fundațiilor, pentru execuția drumurilor interioare ar trebui cel puțin 80 de oameni. Și apoi, nu este nici cărămidă.

De unde oameni ? De unde cărămidă ? Sînt chiar de neînlăturat aceste semne de întrebare ? Beneficiarul — 14 cooperative agricole — promisese că va asigura munca necalificată. 5—6 oameni din fiecare unitate ar fi fost deajuns. ..În situația în care necesarul nu poate fi totuși acoperit — se angajase și comitetul județean U.T.C. — vă sprijinim noi cu brigăzi ale muncii voluntar-patriotice". Din două părți oferte și totuși lipsă de oameni. Nu s-a ținut nici unul de cuvînt ? Aparent așa ar sta lucrurile, constructorul continuînd să facă mare caz din asta. Numai că, acuzația constructorului are o temelie șubredă. Acceptă oamenii cu o singură condiție : aceștia să devină, cu tot alaiul formalităților de încadrare a salariaților, angajații lui. Ceea ce, evident, nu poți impune nici membrilor cooperatori care vin să presteze o muncă necalificată, pentru cîtva timp prin rotație și nici unei brigăzi de muncă voluntar-patriotică. Așa încît trebuie să conchidem că prima problemă a forței de muncă este de fapt o falsă problemă. Legat de cea de-a doua, lipsa de cărămidă, nici aceasta nu pare atît de greu de rezolvat după cum încearcă să o prezinte constructorul, titularul de investiție și beneficiarul. Se știe, nevoile reconstrucției sînt mari și s-ar putea ca cerințele să nu fie satisfăcute în întregime prin repartiție. În Argeș însă există o tradiție în producerea cărămizii pe plan local. Cooperativele agricole asociate pot redeschide cîteva cărămidării pentru a face atît cît au nevoie. Trebuie numai inițiativă, organizare și muncă. Exact ceea ce nu prea se dovedește, așa cum ar trebui, nici pentru complexul avicol de la Văleni și nici pentru complexul de porci de la Bradu care se află într-o situație asemănătoare. Maistrul Ion Preda spunea că și acest al doilea șantier este des vizitat de factori răspunzători pentru investițiile alocate. Și de fiecare dată se tot promite sprijin. Numai cu promisiuni însă nu vedem cum se vor realiza în acest an lucrări în valoare de 7 milioane și jumătate lei dacă pînă acum nu s-a materializat decît a zecea parte.

Din Argeș, am trecut în județul vecin, în Olt. Și aici, un mare complex intercooperatist se află în construcție. Este vorba de complexul de 30 000 de porci de la Gîrcov-Corabia. În construcție, este însă impropriu spus. În construcție ar trebui să fie. La sfîrșitul anului în curs, parțial, trebuie să intre în producție. Dar deocamdată șantierul nu a depășit nici faza lucrărilor de organizare.

— Cît trebuia pînă acum realizat conform graficului ? — am întrebat.

— Știm că pînă la sfîrșitul anului valoarea ce urmează a se executa este de 11 milioane lei.

După lungi discuții am reușit să consemnăm doar o interminabilă listă de ...explicații. Un grafic de lucru nu există și astfel constructorul nu poate fi tras la răspundere. Titularul de investiție — direcția agricolă și beneficiarul — asociația intercooperatistă nici n-ar îndrăzni. Depunînd cu întîrziere la bancă documentația, finanțarea este deschisă nu în luna martie ci în luna mai, iar de materiale se îngrijește abia acum. De aici un șir întreg de neajunsuri, unul mai mare decît altul, un adevărat hățiș de termene. Iată unul dintre ele : racordarea la rețeaua electrică ajunge să se planifice pentru execuție în trimestrul patru, cînd de fapt curentul electric, cum bine se știe, este elementul indispensabil vieții oricărui șantier.

Mai trebuie să reamintim eforturile pe care le face statul în domeniul investițiilor ? Cu ce atenție trebuie urmărit fiecare leu ? De la zecile de milioane lei investite în construcțiile agrozootehnice în Argeș și Olt se așteaptă un efect cît mai rapid, așa încît o revedere a felului cum acești bani sînt folosiți nu mai trebuie amînată. Anul nu are decît 12 luni și șase au și trecut...

joi ultima zi la LOTO

COMUNICAT COMUN ROMÂNO—IRANIAN

La invitația președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a soției sale, Elena Ceaușescu, Maiestățile Lor Imperiale Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, șahinșahul Iranului, și împărăteasa Farah Pahlavi au făcut o vizită oficială în Republica Socialistă România, între 26 iunie și 1 iulie 1970.

În timpul șederii în Republica Socialistă România, Maiestățile Lor Imperiale și persoanele care le-au însoțit au vizitat întreprinderi industriale și instituții social-culturale din București, Craiova și litoralul Mării Negre. Peste tot, înalții oaspeți iranieni s-au bucurat de o primire călduroasă, expresie a sentimentelor de prietenie pe care poporul român le nutrește pentru poporul iranian.

În timpul vizitei, între președintele Consiliului de Stat și șahinșahul Aryamehr au avut loc convorbiri oficiale în cadrul cărora a fost examinat stadiul relațiilor bilaterale și s-a făcut un schimb de păreri asupra unor probleme ale situației internaționale care interesează cele două state.

La convorbirile oficiale, care s-au purtat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă, ce caracterizează relațiile dintre România și Iran, au participat:

— Din partea română:

Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaraș, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, și Pavel Silard, ambasadorul României la Teheran.

— Din partea iraniană:

Ardeshir Zahedi, ministrul afacerilor externe, Soltan Hossein Sanandaji, ambasadorul Iranului la București, Homayoun Samii, ambasador, director general în Ministerul Afacerilor Externe, și Ahmad Ardalan, director de departament în Ministerul Afacerilor Externe.

Cei doi șefi de state au constatat cu satisfacție că relațiile prietenești dintre România și Iran înregistrează o continuă dezvoltare, ceea ce corespunde interesului popoarelor român și iranian, cauzei păcii și colaborării internaționale. Având în vedere rezultatele remarcabile obținute și dorința reciprocă de a extinde și diversifica cooperarea economică și tehnică între cele două țări, ei au hotărît, de comun acord, să se întreprindă măsurile necesare pentru concretizarea unor noi acțiuni de cooperare de interes reciproc, în domeniile construcțiilor de mașini, energetic, minier, industriei lemnului și celulozei, petrolier, precum și în domeniul agricol.

În acest scop, cele două părți, apreciind importanța activității Comisiei mixte guvernamentale româno-iraniene pentru dezvoltarea schimburilor economice bilaterale, au stabilit ca la ședința acestei comisii, prevăzută să aibă loc într-un viitor apropiat, să se treacă la înființarea unor subcomisii pe ramuri principale de cooperare.

Subliniind rolul schimburilor de valori spirituale într-o mai bună cunoaștere și apropiere între cele două popoare, ei s-au pronunțat pentru dezvoltarea colaborării culturale și a celei tehnico-științifice reciproc-avantajoase. În acest scop, cele două părți au convenit să se poarte negocieri pentru încheierea, în viitorul apropiat, a unui acord de cooperare tehnico-științifică.

În timpul vizitei a fost semnat Programul de schimburi culturale pe anii 1970—1971.

Șahinșahul Aryamehr a exprimat satisfacția sa pentru măsurile ce s-au luat în Republica Socialistă România în vederea aniversării a 2 500 de ani de la crearea statului iranian, care vor contribui la o mai bună cunoaștere reciprocă, la întărirea prieteniei dintre cele două popoare.

Evidențiind numeroasele schimburi de vizite în domeniile economic, social, cultural și științific și rezultatele concrete cu care acestea s-au încheiat, cele două părți și-au exprimat dorința ca acestea să continue și în viitor, convinse fiind că ele contribuie la găsirea de noi posibilități pentru lărgirea relațiilor prietenești statornicite între cele două țări și popoare.

Apreciind importanța ce o au pentru asigurarea progresului continuu al fiecărei țări și al întregii umanități instaurarea în lume a unui climat de pace, garantarea securității și intensificarea cooperării internaționale, cele două părți și-au exprimat convingerea că pentru realizarea acestor obiective majore ale contemporaneității este necesară respectarea în relațiile dintre state a principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne, respectului și avantajului reciproc, dreptului fiecărui popor de a dispune în mod liber de destinele sale și s-au pronunțat pentru excluderea forței și a amenințării cu forța în viața internațională, pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemelor litigioase. Ele au fost de acord că orice încălcare a acestor principii are drept rezultat crearea unor focare de tensiune și conflict care pun în primejdie pacea în lume.

În acest context, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și Maiestatea Sa Imperială șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr și-au exprimat profunda lor îngrijorare în legătură cu evoluția evenimentelor din Indochina și Orientul Apropiat și au apreciat că recurgerea la acțiuni militare agravează situația în aceste zone, periclitează în mod serios pacea mondială și împietează asupra soluționării altor probleme internaționale de mare însemnătate.

Ei s-au pronunțat pentru încetarea cît mai curînd posibil a războiului din Vietnam și în general pentru reglementarea pe cale pașnică a conflictului din Indochina pe baza acordurilor de la Geneva, astfel ca popoarele din această regiune a lumii să poată dispune liber de soarta lor fără nici un amestec din afară.

În legătură cu situația din Orientul Apropiat, cele două părți au fost de părere că intensificarea acțiunilor militare adaugă noi elemente de agravare, îndepărtează perspectiva rezolvării crizei și pune în pericol pacea mondială. Ele au subliniat necesitatea rezolvării pe cale pașnică a situației din Orientul Apropiat, în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967.

Reafirmînd sprijinul și simpatia lor față de popoarele care luptă pentru libertate și independență națională, cei doi șefi de stat au condamnat în mod hotărît politica de asuprire colonială și orice discriminare rasială.

Pronunțîndu-se împotriva colonialismului și neocolonialismului, cei doi șefi de stat au subliniat că este necesar să se treacă la aplicarea Declarației O.N.U. privind acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale și a rezoluțiilor O.N.U. referitoare la decolonizare.

Cei doi șefi de stat au subliniat importanța pe care o acordă realizării unor progrese substanțiale în domeniul dezarmării, în primul rînd a celei nucleare, pe baza unui control adecvat. Un progres în această direcție ar avea o influență considerabilă pentru îmbunătățirea climatului internațional.

Având în vedere importanța înfăptuirii securității europene ca factor ce poate influența favorabil pacea și securitatea internațională, cele două părți și-au exprimat satisfacția față de creșterea interesului statelor din Europa pentru convocarea unei conferințe general-europene și realizarea securității și cooperării — deziderat al popoarelor de pe acest continent.

Președintele Consiliului de Stat și șahinșahul Aryamehr au relevat importanța contribuției directe a fiecărui stat, indiferent de numărul de locuitori, întinderea teritoriului, potențialul militar sau economic, la rezolvarea problemelor majore ale vieții internaționale actuale, de a căror soluționare depind progresul și dezvoltarea normală a umanității.

Subliniind necesitatea creșterii rolului Organizației Națiunilor Unite în menținerea păcii și securității internaționale, în dezvoltarea cooperării între state, cei doi șefi de stat au apreciat că această organizație trebuie să se bazeze pe principiul universalității. Pentru a respecta principiile Cartei O.N.U. și pentru ca Organizația Națiunilor Unite să-și poată îndeplini eficient răspunderile cu care a fost investită, cei doi șefi de stat consideră că Republica Populară Chineză trebuie să fie primită în sînul Națiunilor Unite. Cele două părți și-au reafirmat hotărîrea de a continua conlucrarea în cadrul O.N.U. și al altor organisme internaționale, în vederea promovării idealurilor comune de pace și colaborare internațională.

Părțile au apreciat că vizita Maiestății Sale Imperiale, șahinșahul Aryamehr în Republica Socialistă România reprezintă o nouă și importantă contribuție la întărirea relațiilor de prietenie dintre cele două țări în interesul popoarelor român și iranian.

Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și Maiestatea Sa Imperială șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr au relevat cu satisfacție că vizitele la nivel de șef de stat și guvern constituie ocazii potrivite pentru găsirea de noi posibilități în vederea dezvoltării relațiilor prietenești între Republica Socialistă România și Iran, și au convenit ca schimbul de vizite să continue și în viitor.

Maiestățile Lor Imperiale șahinșahul Aryamehr și împărăteasa Iranului au exprimat cele mai călduroase mulțumiri președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și soției sale, precum și guvernului și poporului român pentru primirea cordială care le-a fost rezervată lor și persoanelor care i-au însoțit.

Maiestățile Lor Imperiale Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, șahinșahul Iranului, și împărăteasa Farah Pahlavi au invitat pe președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și soția sa, Elena Ceaușescu, să facă o vizită oficială în Iran. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

(Urmare din pag. I)

Iran, precum și Soltan Sanandaji, ambasadorul Iranului în Republica Socialistă România, și membri ai ambasadei.

Pe fațada salonului oficial, încadrate de drapelele de stat ale României și Iranului, se află portretele președintelui Consiliului de Stat și Șahinșahului. Pe două mari panouri albastre sînt înscrise urările: „Trăiască prietenia româno-iraniană" și „Trăiască pacea și prietenia între popoare!"

Un trompet anunță sosirea pe aeroport, apoi comandantul gărzii de onoare prezintă raportul. În timp ce sînt intonate imnurile de stat ale României și Iranului, în onoarea înalților oaspeți se trag 21 de salve de artilerie. Împreună cu președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, Șahinșahul Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr salută drapelul. Cei doi șefi de stat trec apoi în revistă garda de onoare.

Șahinșahul Iranului și împărăteasa Farah își iau rămas bun de la șefii misiunilor diplomatice acreditați la București și de la persoanele oficiale române aflate la aeroport. Un grup de copii oferă suveranilor buchete de flori.

Șahinșahul Aryamehr și soția sa își iau rămas bun de la președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și de la soția sa, Elena Ceaușescu, de la președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și de la celelalte înalte personalități române.

Din ușa avionului, suveranul Iranului răspunde cordial saluturilor celor prezenți la aeroport. La ora 10, avionul decolează. Pînă la frontieră, avioane ale Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România escortează avionul imperial.

Șahinșahul Iranului, MOHAMMAD REZA PAHLAVI, a trimis președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, următoarea telegramă:

În momentul în care părăsim solul ospitalier al României, împărăteasa și eu însumi ținem să mulțumim Excelenței Voastre și doamnei Elena Ceaușescu, ca și membrilor guvernului dumneavoastră, încă o dată pentru primirea atît de cordială pe care dv. ați binevoit să ne-o rezervați. Exprimăm, de asemenea, toată recunoștința noastră nobilului popor român care a manifestat atîta atenție față de noi peste tot unde am avut plăcerea să vizităm frumoasa dv. țară.

În timpul șederii noastre în România, despre care vom păstra întotdeauna o admirație foarte prețioasă, am avut ocazia să admirăm marile realizări economice și culturale ale țării dv., ca și progresul atins în toate domeniile dezvoltării sale, sub înalta conducere a Excelenței Voastre.

Sînt sigur că vizita noastră, convorbirile pe care le-am avut cu Excelența Voastră cu privire la probleme de interes comun pentru țările noastre vor contribui la întărirea în continuare a legăturilor trainice de prietenie și cooperare care există în mod atît de fericit între Iran și România.

Împărăteasa și eu însumi exprimăm urările cele mai sincere pentru sănătatea și fericirea Excelenței Voastre și a doamnei Elena Ceaușescu, precum și pentru bunăstarea și prosperitatea mereu crescînde ale poporului român prieten.

SUB SEMNUL COOPERĂRII

TEHERAN 1. — Corespondentul Agerpres, Nicolae Popovici, transmite: Presa iraniană continuă să acorde spații ample vizitei întreprinse în România de Șahinșahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, și de împărăteasa Farah, relevînd consecințele favorabile pe care această vizită le va avea asupra relațiilor de cooperare dintre cele două țări.

Sub titlul „dezvoltarea cooperării în toate domeniile de activitate", ziarul „Kayhan International" apreciază hotărîrea celor două țări de a-și extinde colaborarea în diverse sectoare, îndeosebi al petrolului și petrochimiei, precum și acțiunile organizate în comun în vederea extracției și exploatării țițeiului iranian; este remarcată, totodată, cooperarea în domeniul mașinilor-unelte, al mașinilor pentru agricultură, precum și amploarea schimburilor culturale.

Pe de altă parte, cotidianul „Kayhan" de limbă farsi, într-un amplu articol intitulat „România, țara cu o bogată artă națională", relevă frumusețea dansului, a culturii, artei și muzicii folclorice românești.

Presa iraniană, în ansamblul ei, subliniază că vizita întreprinsă în România de suveranii Iranului deschide o fază nouă în relațiile dintre cele două țări și contribuie la dezvoltarea pe mai departe a cooperării economice și colaborării culturale, la stringerea legăturilor prietenești dintre cele două popoare.

de peste hotare

Expoziție românească la Berlin

La sediul Reprezentanței economice a României la Berlin a fost organizată o expoziție de produse farmaceutice românești. Expoziția a fost vizitată de Max Sefrin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și ministrul sănătății al R. D. Germane, care a examinat exponatele prezentate și a subliniat utilitatea importului de produse farmaceutice românești și a unei colaborări și cooperări în această ramură industrială.

Oaspetele a fost întîmpinat de ambasadorul României, Nicolae Ghenea, și de specialiști români.

Specialiștii din R. D. Germană care au vizitat expoziția au manifestat, de asemenea, un viu interes față de produsele românești.

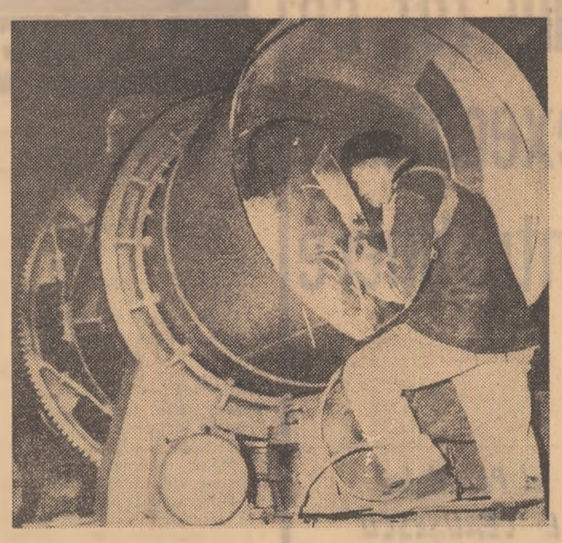

R.P.D. COREEANĂ: Într-o întreprindere din Phenian.

pe scurt

● IN ZILELE de 29 și 30 iunie, la Karlovy Vary a avut loc o întîlnire a miniștrilor culturii și președinților comitetelor pentru cultură și artă din R.P. Bulgaria, R.S. Cehă, R.D. Germană, R.P. Polonă, R.S. România, R. P. Ungară, R.S. Slovacă și Uniunea Sovietică.

Participanții au procedat la un schimb de păreri cu privire la unele probleme ale culturii și artei.

● NORODOM SIANUK, șeful statului cambodgian, președintele Frontului Național Unit din Cambodgia, și-a încheiat vizita în R.P.D. Coreeană, — informează agenția A.C.T.C.

● IN ZILELE de 20 și 30 iunie s-au întrunit la Belgrad, într-o adunare consultativă, reprezentanții a numeroase organizații de foști luptători antifasciști, participanți la mișcarea de rezistență din Europa din timpul celui de-al doilea război mondial, de foști combatanți și victime de război. Din România a fost reprezentat Comitetul foștilor luptători antifasciști (C.F.L.A.).

Înalte distincții românești pentru personalități franceze

În numele președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, ambasadorul României la Paris, Constantin Flitan, a remis miercuri înalte ordine ale țării noastre acordate cu prilejul vizitei în Franța a șefului statului român, unor personalități ale vieții publice franceze pentru contribuția lor la dezvoltarea relațiilor și cooperării dintre Franța și România. Cu ocazia acestei ceremonii, ambasadorul României a oferit o recepție în onoarea celor distinși.

FRANȚA: LEGE CONTRA PIRATERIEI AERIENE

● FRANȚA este prima țară vest-europeană care reprimă prin lege pirateria aeriană. Adunarea Națională franceză a adoptat marți o lege care sancționează asemenea acțiuni. Potrivit legii persoana care va deturna în Franța un avion va fi pedepsită cu închisoare între 5 și 10 ani. În cazul în care deturnările se vor solda cu răniri, pedeapsa poate ajunge pînă la 20 de ani închisoare, iar dacă se înregistrează și morți se va aplica pedeapsa cu închisoarea pe viață.

Votul din Senatul S. U. A.

Adoptarea amendamentului „Cooper—Church"

După 7 săptămîni de dezbateri, Senatul S.U.A. a aprobat cu o majoritate de 58 de voturi contra 37 proiectul de amendament „Cooper-Church", care prevede interzicerea trimiterii de trupe americane în Cambodgia, precum și acordarea de ajutor militar regimului lui Lon Nol, fără aprobarea expresă a Congresului.

Votul asupra controversatului amendament a intervenit la numai cîteva ore de la anunțarea de către președintele Nixon a retragerii tuturor trupelor terestre americane din Cambodgia. Amendamentul nu va avea totuși putere de lege decît după ce va obține și aprobarea Camerei Reprezentanților, unde însă adversarii săi ar putea, după apreciere observatorilor, să-i aducă modificări care să-i atenueze prevederile. Cu toate acestea, adoptarea de către Senat a amendamentului este considerată în cercurile politice din Washington drept un eveniment important. Luat singular, „votul din Senat reprezintă în sine o schimbare semnificativă în atitudinea legislatorilor față de război", scrie ziarul „WASHINGTON POST".

● UN PURTĂTOR de cuvînt al Ministerului de Externe al R.D. Vietnam — anunță agenția V.N.A. — a condamnat atacarea la 26 iunie de către aviația americană a satului Huong Lap, precum și bombardamentul efectuat la aceeași dată de artileria americană asupra satului Vinh Son — localități situate în partea de nord a zonei demilitarizate din Vietnam. Purtătorul de cuvînt a cerut ca S.U.A. să înceteze toate acțiunile care încalcă suveranitatea R. D. Vietnam.

UNESCO:

Conferința pentru educație

La Palatul Națiunilor din Geneva au început miercuri lucrările celei de-a 32-a sesiuni a Conferinței internaționale pentru educație, organizată de U.N.E.S.C.O., care reunește 200 de delegați din 80 de țări. Delegația română este condusă de prof. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului. Participanții vor examina studiul prezentat de UNESCO și Biroul internațional al învățămîntului cu privire la cauzele sociale ale abandonării școlii de către elevi, în special în țările aflate în curs de dezvoltare.

Ministrul apărării al Canadei despre Memorandumul de la Budapesta

BONN 1 (Agerpres) — Ministrul apărării al Canadei, Leo Cadieux, care se află într-o vizită în R. F. a Germaniei, a declarat că propunerile cuprinse în Memorandumul de la Budapesta privind o reducere a trupelor străine din Europa sînt „foarte încurajatoare". Guvernul canadian, a adăugat el, este deosebit de interesat în propunerea făcută privind includerea Statelor Unite și a Canadei într-un organ care să discute despre securitatea și cooperarea în Europa pe o bază permanentă. „Însuși faptul creării unui mecanism pentru convorbiri este salutat în Canada" — a spus Cadieux.

„Un nou maraton foarte dificil"

Opinii privind tratativele dintre C.E.E. și candidații la Piața comună

Comentariile observatorilor și presei occidentale după inaugurarea oficială, în cursul zilei de marți, a tratativelor dintre Piața comună și cele patru țări candidate la această organizație — Marea Britanie, Irlanda, Danemarca și Norvegia — relevă faptul că trebuie să se aștepte negocieri îndelungate și care ar putea chiar să se soldeze cu un eșec.

Mai mulți factori concură la afirmarea acestei opinii, în primul rînd, evidențiindu-se dorința exprimată de reprezentanții celor patru țări de a obține cît mai multe concesii și de a-și apăra propriile interese economice.

După cum subliniază agenția FRANCE PRESSE, pe culoarele conferinței se consideră că discursul reprezentantului Marii Britanii, Anthony Barber, a fost „sever". În fapt, continuă agenția citată, discursurile rostite de Barber și de Pierre Harmel, ministrul de externe al Belgiei, care a luat cuvîntul în numele Pieței comune, „sînt greu conciliabile". În timp ce Harmel s-a pronunțat în favoarea „nealterării principiilor comunitare" în problemele finanțării agriculturii, Barber a declarat că „nici un guvern britanic nu va putea accepta o asemenea reglementare în forma sa actuală".

Majoritatea ziarelor engleze de miercuri critică condițiile puse pentru intrarea Marii Britanii în Piața comună. Ziarul conservator „DAILY SKETCH" consideră că „prețul cerut pentru intrarea noastră în C.E.E. este prea ridicat. Dacă cei șase nu vor putea fi convinși să-l reducă, atunci Anglia nu-i va putea face față". La rîndul lui, ziarul „DAILY TELEGRAPH" apreciază că „euforia care a existat în legătură cu perspectivele de succes ale tratativelor de la Luxemburg s-a estompat brusc ieri după cuvîntarea lui Anthony Barber.

„EVENING STANDARD" se arată pesimist în legătură cu perspectivele intrării Marii Britanii în C.E.E., considerînd că o asemenea hotărîre „aduce numai pagube și nici un cîștig". La rîndul său, ziarul „TIMES" se referă la faptul că guvernul conservator va trebui să țină seama, în mare măsură, de poziția, în general negativă, a opiniei publice engleze față de admiterea în Piața comună.

„Dl. Barber, la fel ca și Heath în anii 1961—1963 — scrie ziarul — va trebui să privească mereu în spate și să vadă cum reacționează Partidul conservator, Partidul laburist și întreaga țară la evoluția tratativelor".

Accente pesimiste și-au găsit loc și în coloanele presei franceze. Astfel, „LA NATION consideră că delegatul britanic a fost „dur" atunci cînd a evocat sarcinile financiare ale „Europei verzi" și, încă de la început, s-a situat pe o bază maximalistă față de niște negocieri care se anunță dintre cele mai dificile". „Punctul dificil — scrie ziarul — este reglementarea financiară a comunității, înainte de toate în domeniul agriculturii. Dl. Barber a fost foarte ferm: dacă acest text nu este modificat, pentru a ține cont de interesele Marii Britanii, nu se poate pune problema intrării țării sale în Piața comună". După părerea ziarului „COMBAT", discursurile rostite de reprezentanții celor patru țări candidate „demonstrează că fiecare dorește să-și păstreze propria individualitate, și nu se poate pune problema unei integrări politice...". Ziarul apreciază că se așteaptă un „nou maraton foarte dificil".

Ungaria:

Apele revin la cotele obișnuite

BUDAPESTA 1. — Corespondentul Agerpres, Alexandru Pintea, transmite: În ultimele zile, pe teritoriul Ungariei se înregistrează o scădere continuă a nivelului apelor, unele rîuri ajungînd în jurul cotelor obișnuite. S-au redus simțitor și suprafețele inundate de ape. În toate județele care au avut de suferit de pe urma inundațiilor se desfășoară acum ample lucrări pentru refacerea drumurilor și căilor ferate, de reconstrucție și refacere a clădirilor distruse sau avariate de apă. În cele 10 tabere, constituite în aceste județe, lucrează peste 14 000 de tineri, elevi și studenți.

În același timp, după cum anunță presa ungară, pe adresa Crucii Roșii Ungare continuă să sosească ajutoare din străinătate.

● CU PRILEJUL încheierii bienalei internaționale de artă grafică de la Florența, la Palazzo Vecchio a avut loc ceremonia premierii unor lucrări expuse. În prezența autorităților locale și a unor membri ai corpului diplomatic, acreditați la Roma, a numeroși artiști plastici și unui public de specialitate, Sergio Camerani, președintele Uniunii Culturale florentine a înmînat premiile celor distinși. Printre aceștia se află și graficiana română Ana Jalea Popa.

SCRISOARE DIN CUBA

Bilanț rodnic al tinerilor brigadieri români

Pe estrada improvizată la lumina reflectoarelor instalate cu puține ceasuri înainte, orchestra se mișcă ritmat, pe fondul muzical punctat de marcas, guiras și tambor. Alcea mărginită de maiestuoși palmieri, la capătul căreia se află porțile centralei „Jose Marti", e înțesată de mașini. S-au adunat aici peste 12 000 de oameni, toți cei care, într-un fel sau altul, au participat la marea Zafră în regiunea San Cristobal.

Centrala se profilează tăcută și întunecată pe cerul de un albastru intens al nopții tropicale. Din seara aceasta se odihnește; ca un bătrîn înțelept, se bucură de bucuria celor din jur.

Ultimele vagoane de trestie au fost înghițite cu lăcomie de gurile negre ale morilor centralei, ultima care și-a încetat lucrul în provincia Pinar del Rio. Marea bătălie a zahărului a luat sfîrșit în întreaga provincie. Acum, după îndelungă muncă, este sărbătoare.

Centrala „José Marti", cu cea mai mare capacitate de prelucrare zilnică din provincia Pinar del Rio, și-a încheiat activitatea în această Zafră cu o producție totală de 52 678 tone zahăr, depășind planul de producție cu 145 t. La această realizare se adaugă o adevărată serie de cifre record obținute de centrală: cea mai lungă Zafră din istoria sa — 206 zile de activitate neîntreruptă și trebuie menționat, pentru ca cifra să dobîndească semnificația reală, că fabrica de zahăr „José Marti", construită acum peste patruzeci de ani, a fost proiectată să lucreze 90—100 zile în fiecare Zafră, cîte douăsprezece ore pe zi; în șaizeci și șase de ocazii producția zilnică a fost de peste 300 tone, ajungîndu-se și la peste 400 tone; în primele două etape ale Zafrei, fabrica și-a îndeplinit planul cu două, respectiv, cu șase zile mai devreme față de termenul stabilit. „Toate aceste succese — arată Santiago Rodriguez, secretarul organizației de partid din centrală — se datorese simțului de responsabilitate al fiecăruia dintre muncitorii centralei și aportului valoros adus de membrii brigăzii „23 August — România" în procesul de producție".

Pentru a avea o imagine mai completă și detaliată a activității desfășurate de tinerii tehnicieni români, de-a lungul celor trei luni și jumătate de cînd lucrează în centrala „José Marti", aducîndu-și contribuția la marea bătălie a Zafrei în Cuba, am avut o convorbire cu reprezentanți ai conducerii fabricii, ai organizației U.T.C. Pinar del Rio și cu comandantul brigăzii române, Gheorghe Radu, activist al C.C. al U.T.C.

„Încă din primele zile ale sosirii noastre aici, în centrul atenției întregii brigăzi au stat două obiective de egală importanță: participarea directă a tinerilor tehnicieni români în procesul de producție la centrala „José Marti" și realizarea unui larg schimb de experiență pe tărîmul activității profesionale, culturale, al vieții de organizație, între tinerii cubanezi și brigadierii români — arată Gheorghe Radu. Acum, la încheierea Zafrei în centrală, cînd la sfîrșit această etapă a muncii desfășurate de noi aici, putem face o trecere în revistă a celor mai importante realizări. În privința activității direct productive, trebuie subliniat că în afara lucrărilor curente, de întreținere, executate de brigadieri, au fost realizate o serie de lucrări de instalații și montaj, de mare importanță pentru procesul de fabricație a zahărului, atît în cursul Zafrei încheiate, cît și pentru anii viitori. În acest sens, menționez, în primul rînd, montarea și intrarea în funcțiune a unui cazan compact automatizat, cu debit maxim de 20 tone vapori/oră. Lucrările de montare au fost terminate cu 15 zile înainte de termenul stabilit, probele tehnologice au corespuns întrutotul normelor și parametrilor de funcționare, în ciuda faptului că întregul agregat este mult deosebit de cele cunoscute și exploatate pînă acum de tehnicienii români".

„Aș vrea să adaug — intervine în discuție Hipolito Sanfiel, directorul centralei „José Marti", că în prezent, acest cazan funcționează normal și ne va fi de mare folos pentru Zafra anului 1971. Cred de altfel — arată el în continuare — că în aceeași măsură, trebuie evidențiată munca mecanicilor de locomotivă, pe cît de complexă, pe atît de eficientă și importantă. Aceștia, după cum știu, au început prin a face revizia generală a tuturor locomotivelor din depou, au reparat o serie de utilaje auxiliare și, în cele din urmă, au pus la punct o locomotivă veche, pe care au exploatat-o tot ei, lucrînd ziua și noaptea la transportul trestiei de pe ogoare la fabrică. În sfîrșit, consider că trebuie amintite eforturile prezente ale acestora, care, împreună cu alți tehniceni români și cubanezi, au făcut „ca nouă" o altă locomotivă scoasă de mult din uz. (În aceste zile, cei trei mecanici de locomotivă se află la centrala „Augusto Cesar Sandino" din Cabanas, provincia Havana, unde execută schimbarea sistemelor de frînare și operațiile de finisaj la această locomotivă). De mare folos este și instalația pentru arcuri de locomotivă proiectată și executată tot de tineri români. Acum mecanicii noștri fabrică singuri arcurile necesare cu ajutorul acestei instalații" — încheie Hipolito Sanfiel.

„În general — continuă Augusto Quintana Gonzalez, director adjunct al centralei — putem spune că munca desfășurată de membrii brigăzii „23 August-România" s-a caracterizat prin seriozitate, entuziasm și spirit de inițiativă. Iată doar un exemplu pe lîngă altele menționate: au fost reparate o serie de mașini din atelierul de tîmplărie al fabricii, care fuseseră scoase din uz de 3—4 ani. Prin reintrarea acestora în funcțiune, se economisește peste 50 la sută din timpul necesar pentru executarea manuală a operațiilor făcute de mașini. Toate acestea, dorința brigadierilor români de a fi întotdeauna acolo unde e mai multă nevoie de ei, operativitatea cu care rezolvă problemele tehnice, i-au impus în ochii muncitorilor cubanezi ca un exemplu de simț de răspundere și înaltă calificare. Acum, ca și de-a lungul celor peste trei luni de cînd tinerii români se află printre noi, membrii brigăzii lucrează cot la cot cu tovarășii de muncă cubanezi".

„Un important volum de muncă s-a depus și în atelierul de strungărie al centralei, precum și la secția de bobinaj — continuă Gheorghe Radu. Astfel, în afara lucrărilor curente intervenite în cursul fluxului tehnologic, strungarii români au executat aproape întreg necesarul de piese — de la marile axe de cinci metri lungime pentru mori pînă la roțile dințate și pinioane — toate destinate reviziei și reparației generale a centralei, ce se desfășoară în prezent. La rîndul lor, bobinatorii au bobinat un număr de 90 motoare, rotoare și dinamuri, de puteri între 0,10 Kw și 70 Kw".

„Pe lîngă toate aceste realizări concrete — intervine din nou în discuție Hipolito Sanfiel — trebuie reliefate, de asemenea, relațiile ce s-au stabilit, încă din primele zile, între muncitorii cubanezi și tinerii români, atmosfera sănătoasă de muncă, limbajul comun pe care l-au găsit cu ușurință".

„De altfel, subliniază Manuel Rivera Garcia, secretar pentru problemele industriale la Comitetul provincial al U.T.C. Pinar del Rio — acest limbaj comun între tinerii tehnicieni români și tineretul din Cuba s-a născut spontan, firesc în toate împrejurările".

Reluînd această idee, Gheorghe Radu adaugă în încheiere: „Consider că prezența brigăzii tehnice „23 August-România" în Cuba, aportul pe care reprezentanții tineretului român și-l aduc la cea mai mare Zafră din istoria Cubei, la stringerea legăturilor de prietenie existente între România și Cuba, între tineretul și organizațiile de tineret din cele două țări ale noastre, constituie, cu adevărat, un bilanț pozitiv, o expresie vie a spiritului internaționalist ce caracterizează tînăra generație din țările noastre".

DAN MUNTEANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"